

Tiểu Thư Đan Đá

Contents

Tiểu Thư Đan Đá	1
1. Giới Thiệu	2
2. Chap 1 :về Nước	2
3. Chap 2:angle Black	3
4. Chap 3+4: Đi Học	5
5. Chap 5 : Đi Học (tt)	6
6. Chap 6 :nhớ Kĩ, Tôi Là Lyn!!!!	8
7. Chap 7+8:cuộc Thi Lovely Night.	9
8. Chap 9:chuẩn Bị	11
9. Chap 10:đêm Đồ Máu	13
10. Chap 11 (đặc Biệt):cuộc Thi Bắt Đầu. Ready, Go!!!!	15
11. Chap 12+13 : Paris, Here We Come!	23
12. Chap 14:lời Tổ Tình Trên Ngọn Đồi Tình Yêu	28
13. Chap 15:cái Kiss Ngọt Ngào (16+)	29
14. Chap 16:ngày Hạnh Phúc	33
15. Chap 17:rắc Rối Bắt Đầu.	34
16. Chap 18:tai Nạn	35
17. Chap 19: Về Việt Nam.	37
18. Chap 20:gặp Lại	38
19. Chap 21:chiếm Hữu (18+)	39
20. Chap 22:chiếm Hữu 18+(tt)	40
21. Chap 23:bỏ Trốn	42
22. Chap 24:trò Đùa Của Số Phận	45
23. Chap 25:chạm Mặt	46
24. Chap 26:anh Xin Lỗi.	47
25. Chap 27:tỉnh Lại Đi,em Nhớ Anh.	48
26. Chap 28:hãy Trả Giá Việc Mình Đã Làm	50
27. Chap 29:happy Ending - Hoàn	51

Tiểu Thư Đan Đá

Giới thiệu

Giới thiệu nhân vật nữ trước nèk!!! Nguyễn Ngọc Gia Hân (17t)(nó)Con gái cưng của một tập đoàn c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-thu-danh-da>

1. Giới Thiệu

Giới thiệu nhân vật nữ trước nèk!!!

Nguyễn Ngọc Gia Hân (17t)(nó)Con gái cưng của một tập đoàn đứng đầu cả trong nước lẫn quốc tế. Xinh đẹp, tài năng, lạnh lùng ,mang vẻ đẹp sắc lạnh và đáng sợ.Cao 1m72 Ngoài ra, còn là người đứng đầu thế giới ngầm, băng Angle Black, một băng nhóm khét tiếng. Chỉ số I/Q:300/300

Hân Ngọc Linh (17t):Bạn của nó ,mức độ giàu có không thua gì nó. Xinh đẹp dịu dàng,nhưng bên trong vẻ đẹp đó, là nhị tỷ của Angle Black. Chỉ số I/Q: 298/300

Dương Bảo Ngọc(17t):Chơi cùng với 2 đứa ở trên, cũng lạnh lùng nhưng hơi trẻ con. Giàu thứ 3 thế giới. Chỉ số I/Q: 299/300

“Hót boi” tới đây!!!

Dương Hoàng Huy 17t (hắn):Cao ,đẹp trai, thay bồ như thay áo. Cao 1m85. Lạnh lùng, play boy chính hiệu giàu ngang ngửa nó. Sát gái vô đối.

I/Q:300/300

Trương Hoàng Duy 17t:Đẹp trai, giàu có và hơi “ông cụ non” . Đeo kính nhìn như thư sinh nhưng không phải đâu, bad bod đấy!!! I/Q:300/300

Phùng Khánh Hưng 17t:Y chang mấy thằng trên nhưng hơi dẻo miệng, giỏi nhất là tán gái. . I/Q:298/300

2. Chap 1 :về Nước

-HÂN HÂN!!!! Mày có thức không ,mày có tin tao ày ở đây luôn không, khỏi về Việt Nam.- Giọng Bảo Ngọc hét từ dưới lầu hét lên phòng ngủ.

-Oái!! Từ từ ,tao đang dậy mà!!!-Nó nói rồi phóng vào phòng tắm VSCN và thay quần áo chạy thật nhanh xuống dưới nhà.

-Còn con Linh đâu??? - nó ngó nghiêng ngó dọc.

-Nó ra sân bay trước rồi! Mày mà không mau thì ở đây luôn đấy! - Bảo Ngọc lườm nó rồi lôi nó đi với vận tốc ánh sáng.Ra đến sân bay, Ngọc Linh hậm hực nói với hai đứa kia:

-Tụi bây biết mấy giờ rồi không? Tao đứng đợi chúng mày hơn cả tiếng rồi, nhanh lên dùm cái đi!!!!

-Rồi rồi đừng lải nhải nữa!!! - hai đứa kia ậm ừ.

Lên máy bay, thì mỗi đứa mỗi việc,đứa ngủ, đứa tự sướng (Au: Chị ơi, trên máy bay không được xài đt đâu)

Đến nơi, sau khi lấy hành lý, tụi nó quá quen với cái viễn cảnh này rồi ,mọi người đổ ánh mắt về ba thiên thần. Hôm nay nó mặc chiếc áo phông đen kết hợp với chiếc quần short jean.khoe đôi chân thon dài và làn da trắng như tuyết của nó,nó tém gọn mái tóc tím qua một bên,đeo một chiếc kính râm và dây chuyền hình thánh giá. Nó mang mang đôi giày cổ àu trắng của Converse và sau lưng đeo ba lô dính bằng da cá sấu. Linh thì diện áo trắng có hoa văn cùng với một chiếc váy xanh da trời mang giày cao gót màu kem ,đeo trên vai chiếc túi Moschino. Mái tóc cột àu hồng nhạt. Ngọc thì quăn rũ hơn, diện đầm màu đen bó sát, khoe thân hình quyến rũ của mình kết hợp với đôi giày cao gót đỏ. Mái tóc nâu hạt dẻ uốn nhẹ phần đuôi trở nên bồng bênh và quăn rũ. Rồi có ba chiếc Lamborghini phóng tới trước mặt ba tụi nó, rồi có một giọng nói trầm vang lên:

-Mừng ba tiểu thư đã về! - Giọng anh quản lý Jun, của appa nó .

-Chào anh! Đã dọn phòng cho tụi em rồi chứ? - nó nói với chất giọng và khuôn mặt lạnh tanh.

-Vâng, đã dọn rồi ạ - anh khẽ cúi đầu.

Chúng nó mỗi đứa một chiếc, nó màu đỏ, Linh màu xanh và Ngọc màu đen. Chúng nó phóng như bay trên đường, tụi nó cứ chạy như thế ,không ai bắt cả (bắt cho chết àk? :)

Biệt thự Ellie....

-Brùm.....brùm tiếng xe tụi nó nhả ga chạy vào nhà.

Ba đứa này ở nhà riêng, cơ mà căn nhà hơn cả triệu mét vuông (bùm đấy) ,cứ thế bỏ xe giữa sân nhà mà đi vào. Đi vào nhà, giọng nhân viên trong nhà vang lên:

-Chào mừng các tiểu thư đã về.

-Ừh, chào mọi người - cả ba đồng thanh.

-Chuẩn bị thức ăn tối cho chúng tôi nhé! Chúng tôi lên thay đồ và tắm đây!! - giọng nó vang lên khi nó đang đi vào thang máy.

Lên đến phòng, ba đứa nằm vật ra giường, Linh và Ngọc mở miệng ra than:

-Ôi, cuối cùng cũng về tới ! Mệt chết tụi tao thôi.

-Biết rồi ,mau đi tắm.- nó hừm lạnh rồi quay đi vào phòng tắm

3. Chap 2:angle Black

Sau khi ăn tối, tụi nó bay thẳng đến bar riêng của nhà nó. Tới nơi, nó đập cửa đi vào (ôi! Tội cái cửa!!), hôm nay nó mặc một chiếc áo ba lỗ và khoác bên ngoài là áo khoác da bóng cùng một chiếc quần short jean. Mái tóc thả tự nhiên, đeo dây chuyền bằng to cùng một đôi boots cổ cao bằng da. Linh thì diện đầm đen bó sát,mái tóc uốn nhẹ phần đuôi,đeo dây chuyền đầu lâu kết hợp một đôi giày cao gót đen bóng. Ngọc thì mặc crop-top cùng chiếc quần jean dài bó, tóc nhuộm tím tím buộc đuôi ngựa, chân mang giày thể thao. Cả ba bước được ở ngưỡng cửa thì có hai tên áo đen bước ra, cản ba đứa lại:

-Học sinh cấp hai không được vào!!

Ngọc nói với giọng nói tức giận:

-Nhìn tụi tao giống học sinh trung học àk?

-Không nói nhiều, mau tránh ra! - nó lạnh lùng nói với nụ cười nửa miệng chết người.

-Các nhóc mau về đi! Chỗ này không dành cho con nít!!

Nó với Linh chứng mất lăm rồi, bây giờ không nói gì nữa, đánh rồi tính. Nó nhảy lên đá vào bụng tên kia một cước, còn Linh thì vòng qua thúc dưới hàm lên, hai tên cần đường như xong đời. Nghe ồn ào, Jen chạy ra ngoài xem (Jen là thằng mà nó tin tưởng giao bar lại cho quản lí):

-Có chuyện gì?

-Mày đón tiếp chị mày như vậy hả? Có muốn vào quan tài sớm luôn không? - Ngọc nói nhỏ nhỏ rồi hét vào tai Jen.

-Em xin lỗi mấy chị mà, mấy thằng kia.. còn không mau xin lỗi ba chị đi!!!-Jen run run rồi quay qua hai thằng kia, quát.

-Dạ em xin lỗi chị!!!! - Hai thằng kia đồng thanh rồi chạy đi làm việc.

.....

-Tình hình nhóm dạo này thế nào rồi - nó cầm ly Whisky trong tay lắc lắc nhẹ!

-Dạ nhóm vẫn hoạt động tốt và vẫn đứng đầu trong thế giới ngầm ạ! - Jen hớn hở nói.

-Không uống công tui chị dạy và giao cái bar này cho nhóc, cứ như vậy phát huy nhé!! - Linh nở nụ cười lạnh.

Không khí đang khá yên lặng, bỗng điện thoại của nó vang lên

You got me sippin' on something

I can't compare to nothing

I've ever known, I'm hoping

That after this fever I'll survive

I know I'm acting a bit crazy

Strung out, a little bit hazy

Hand over heart, I'm praying

That I'm gonna make it out alive

The bed's getting cold and you're not here

The future that we hold is so unclear

But I'm not alive until you call

And I'll bet the odds against it all

Save your advice 'cause I won't hear

You might be right but I don't care

There's a million reasons why I should give you up

But the heart wants what it wants

(The heart wants what it wants - Selena Gomez)

-Alo - nó lạnh lùng nói

-Alo, ta đây ,ngày mai ba đứa tụi con bắt đầu đi học nhé!!! Quần áo, sách vở,.....ta đã bảo người mua đầy đủ cho các con rồi!!! - Giọng umma của nó vang lên.

-Vâng!!! - nói rồi nó cúp cái rụp (umma: Nó phủ với ta thế đấy!!

Au: thôi, umma đừng khóc)

-Mai đi học tụi bây ơi!!! - nó làm điệu bộ than vãn.

-Ồ! - hai con kia đồng thanh.

Nó nói rồi lấy lại vẻ lạnh lùng:

-Tụi chị về trước đây,mai phải đi học nữa! Nhóc trông bar cho tốt nhé!!

-Vâng chị Lyn!! - Jen cười.

_____ giới thiệu tên ta của tụi nó!!! _____

Lyn: nó

Min: Linh

Shyn: Ngọc

_____ kết thúc giới thiệu _____

4. Chap 3+4: Đi Học

Reng...ren...đùng!!!! Cái đồng hồ tội nghiệp đã an nghỉ nhờ phạm nhân Nguyễn Ngọc Gia Hân. Nó cầm cái đồng hồ chơi luôn vào tường. Nó vò đầu rồi ngồi dậy phóng vào phòng tắm làm VSCN, nó mặc bộ đồng phục của trường trông xinh xắn nhưng không kém phần lạnh lùng. Chiếc sơ mi tay ngắn bên trong, còn bên ngoài là chiếc áo khoác tay dài caro hồng với chiếc váy cùng màu. Nó mang chiếc vớ trắng tới đầu gối kết hợp với giày Converse màu đen cổ thấp. Nó đi xuống lầu,Ngọc than thở:

-Làm biếng quá mày ơi!!! Tao không muốn đi học chút nào hết

-Làm như tao muốn lắm vậy.- Linh hậm hực.

-Thôi,tao xin hai đứa tụi bây! Đi học thôi!!!

-WOA!!!! Hân sao mày siêng thế!!! - đôi mắt Ngọc lấp lánh

-Um, sao mày siêng đột xuất vậy? - Linh há hốc nhìn nó.

-Rốt cuộc chúng bây có đi không? Không đi tao lấy xe đi trước thì chúng bây có nước lợi bộ tới trường nhé!
- nó lờm hai đứa kia.

-Đi đi thôi!!! - hai nhỏ kia đồng thanh.

Rồi tụi nó ra xe, nó leo lên lái chính ,Ngọc leo lên chỗ phụ lái còn Linh thì ngồi ở phía sau. Nó lao xe về phía trường học, tụi nó chạy xe bằng vận tốc ánh sáng mà, kinh khủng!!! Tới trường chưa tới 5' nữa mà, nó lái xe thẳng vào trường luôn,ai dám cản, cản coi như muốn nghỉ hưu sớm rồi. Các học sinh trong trường nhìn tụi nó trở mắt ra rồi có nhiều lời bàn tán..... nào là ganh ghét, ghen ngợi và ngưỡng mộ. Tụi nó đi vào phòng hiệu trưởng, nó chạy như bay vào phòng!

-Appa!!! Con về rồi. - nó giở giọng dễ thương, không biết cái vẻ ngoài lạnh lùng trốn ngủ ở đâu rồi.

Đây là appa nuôi của nó, ông nói:

-Uh, các con về rồi à! Lớp của các con là 12A1 đấy!!! Học cho tốt nhé các con.

Rồi tụi nó lần mò đi cái lớp cũng khó khăn, trường gì mà to thế không biết, tìm muốn chết à!

-Hzi!! Trường gì to thế, tao sắp chết rồi đây! - Ngọc than thở

-Uh! Tao cũng vậy! - Linh đồng cảm với Ngọc.

.....

.
. .
Duy - Linh.

Đó là sơ đồ bàn học, nó ngồi xuống bàn lấy một bên tai nghe của tên kẻ bên nghe một cách rất là tỉnh (au: chị Hân max tỉnh.

Hân: Mà nói gì thế con kia, muốn chết sớm à?

Au: Em chết rồi ai viết truyện đêy?

Hân: Ờ, quên ! Thôi viết típ đi)

-Này, cô là loại người tùy tiện vậy à? - hân tắt nhạc và kéo một bên tai nghe ra.

-Sao?! - nó đang ngủ thì bị hân đánh thức một cách trắng trợn như vậy đó.

-Cô tùy tiện lấy một bên tai nghe của tôi và nghe tỉnh bơ như vậy! - hân hằm hằm nói với nó.

Nó không nói, trả tai nghe cho hân rồi tự lực cặp mình, lấy ra một chiếc headphone ra bật nhạc lên ,vì đây là tai nghe bluetooth nên khỏi cần dây làm chi. Trước khi đeo vào, nó nói ra một câu làm hân tức đen cả mặt:

-Ồh, vậy cho tôi xin lỗi. Nhìn cậu giống nhỏ bạn tôi nên lấy một bên tai nghe ,tôi hay làm vậy với nhỏ nên liệu!!

Rồi nó đeo tai nghe vào bỏ mặc khuôn mặt ai đó đang từ đỏ sang tối sầm lại:

-Cô...!!!!

Hân nghĩ trong đầu:

-Nhỏ này thật đáng chết! Nếu cô ta không phải con gái thì mình đã đánh cho chết rồi!

(Au: Sao anh ác thế! Ẽp troai mà tính như ác quỷ!

Hân: Muốn chầu ông bà sớm hả nhỏ kia!! *mặt hằm hằm*

Au: nghĩ trong đầu *sao ai cũng muốn giết mình* . Dạ không muốn đâu *cầm dép, lén lút và..... BỎ CHẠY!!!! Héo mi!!!!!!)

Trên bàn của Ngọc:

-Chào tiểu thư Dương xinh đẹp! Tôi là Hưng, xin được làm quen với cô. - Khánh Hưng giở cái thói dỏ miệng tán gái.

-Ồ! Xin chào, tên tôi đã giới thiệu rồi. - Ngọc bỏ lơ ngoài tai những lời tán tỉnh của Hưng.

Lời nói của Ngọc như ý không để tâm lắm làm Hưng đỏ cả mặt, nghĩ thầm trong bụng:

-ĐỨA con gái nào được mình khen như vậy mắt sáng còn hơn thấy vàng mà cô gái này lại coi như không có gì xảy ra, đúng thật thú vị.

Ở bàn Linh thì sao:

-Xin chào bạn, bạn là Hàn Ngọc Linh là con gái của chủ tịch Hàn sao? Vậy phải gọi là Hàn tiểu thư rồi. - Duy nói với chất giọng dễ mến.

-Không cần, cứ gọi mình là Linh hoặc Min được rồi. - Linh cười.

-Vậy mình làm bạn đi! Mình là Trương Hoàng Duy .- Duy thân thiện đưa tay trước mặt Linh.

-Um! - Linh cũng đưa bàn tay ra.

Cứ như vậy tiết này qua tiết kia, tiết kia sang tiết nọ và cuối cùng cũng tới giờ giải lao.

-Tụi bây xuống căn - tin không? - Ngọc quay xuống hỏi hai đứa kia.

-Ờ đi! - hai đứa kia đồng thanh tập 1

-Đồng thanh dữ! - Ngọc tròn mắt.

-Ờ! Có đi không thì bảo! - đồng thanh tập 2 .

Cuối cùng sau hai tập đồng thanh, tụi nó cũng lết xuống được cái căn-tin.

-Tụi bây ăn gì? Tao đi mua nàk!! - Ngọc nở nụ cười xinh xắn.

-Ủa ,sao mà tốt thế! - đồng thanh tập 3

-Tụi bây có muốn ăn không ? - Ngọc không cười nữa.

- Tao uống Chocolate milk mint!!! - nó vừa nằm dài xuống bàn nói.

-Tao uống Green tea! - Linh cũng nằm xuống bàn nói.

-Oke!!!! - Ngọc tươi rói.

Nói rồi Ngọc phóng đi mua, còn hai đứa ngồi đấy.

6. Chap 6 :nhớ Kĩ, Tôi Là Lyn!!!!

Trong lúc đợi nhỏ Ngọc đi mua nước, hai đứa nó và Linh định đánh một giấc nhưng có người lại muốn phá đám giấc ngủ của tụi nó! Nhỏ Trang cùng Vân và Tiên muốn làm cho hai nhỏ sợ và què vì tụi nó đã biết ba đứa được ngồi kế hoàng tử của trường và còn láo nữa nên tụi nhỏ Selly muốn ấy nhỏ biết ai mới là hot girls .

_____giới thiệu nhân vật mới_____

Đỗ Ngọc Trang, Selly: (17t) là con của chủ tịch Đỗ cũng có tiếng nên nhỏ hay làm phách, mưu mô thì đầy đầu. Nhỏ tự xưng là hot girl của trường ,nhà nhỏ là người đã mở trường này và ba nhỏ là hiệu phó.

Nguyễn Thanh Vân, Jullia(16t): Bạn của nhỏ em của Trang, ác độc. Nhà cũng không được gọi là giàu mà do ăn bám nhỏ Trang nên cũng được có danh tiếng.

Đỗ Quỳnh Tiên, Jelly (16t):Em gái của Trang nhưng hiền hơn một chút xiu xiu chứ không phải hoàn toàn hiền. Trong đầu nhỏ cũng có nhưng mưu mô nhưng không thâm độc như nhỏ Trang.

_____kết thúc giới thiệu_____

Nhỏ Trang bước đến bàn của nó và Linh nói:

-Hai nhỏ kia, biết chỗ này là của ai không hả?

-Của ai không quan tâm! - nó nói bằng giọng rất đẹp và rất tỉnh.

Nhỏ Trang hất hàm làm vẻ chảnh tró:

-Chỗ này của tao, là chỗ của tao đó! Tụi mày biết tao là ai không?

-Mày là ai, tao không cần biết,làm ơn biến đi cho không khí trong lành! - Linh mệt mỏi nói.

-Mày dám nói vậy với chị Trang à, chán sống rồi phải không? - nhỏ Vân hét lên!

-Um, chán sống rồi phải không? - Tiên cũng ừa theo.

Linh cũng chịu hết nổi rồi, ngồi bật dậy, gằn giọng:

-Tao không cần biết tụi bây là đứa nào nhưng bây giờ biến đi để tao ngủ!

-Tao là con gái của hiệu phó trường này,mày không muốn bị đuổi học thì mau xin lỗi và biến khỏi chỗ của tụi tao!!! - Trang tức giận, hét lên với nó.

-Chỗ này không ghi tên tụi bây, tao có quyền ngồi, con hiệu phó sang lắm sao? Cứ thích đem ra khoe? Đừng tỏ cái thái độ chảnh cún đó với tụi tao!!!!nó bực mình nói vào mặt nhỏ Trang.

-CHÁT!!!!!!!!!!!!

Nhỏ Trang đã tát một bạt tay vào má nó, cả căn-tin như nín thở, không chút tiếng động. Máu từ khóe miệng rỉ ra một chút nhưng không nhằm nhò gì với nó. Nó đưa tay lên quệt máu trên khóe môi thì nhỏ Trang định giáng một bàn tay nữa xuống mặt nó thì có một cánh tay giữ nhỏ lại, mà người đó không ai khác là Huy.

-Đủ lắm rồi đấy! Mau biến đi!!!! - Huy tức giận, nói với nhỏ.

-Anh....anh Huy? - nhỏ Vân ập a ập úng nhìn Huy.

-Làm sao em phải biến chứ!!!! Không lẽ anh thích nhỏ đó ,có phải anh thích nó không? Anh là bạn trai em kia mà - nhỏ Trang cãi lại.

-Tôi là bạn trai cô khi nào? Tôi nhớ là tôi chưa từng đồng ý làm bạn trai cô! Nhưng bây giờ mau biến đi, nếu không tôi không chắc cô được yên đâu!!! - hấn nói với chất giọng đầy sự giận dữ.

Bỗng nó đẩy hấn ra, nó bước lên với ánh mắt đầy sự tức giận, đôi mắt màu xám như một đám sương mờ che phủ, nó nói:

-CÁI tát này tôi sẽ trả nhưng khi tôi gặp lại được cô, hãy nhớ kĩ, TÔI LÀ LYN!!!!

Cả căn-tin há hốc mồm như thấy kim cương, kể cả đám nhỏ Trang và hấn cũng ngây người, một bạm nữ khẽ nói:

-L....Lyn?? Là cô gái nổi tiếng là giỏi đang điều hành công ty G.P của ba cô và là người đứng đầu thế giới ngầm của nhóm Angle Black sao?

-Phải, chính là tôi!!!! Nhớ kĩ đấy nhé!!!! - nó nhếch môi cong lên tạo ra một nụ cười có thể giết bất cứ ai mà nó muốn. Rồi nó quay lưng bỏ đi vào lớp!!!!

7. Chap 7+8:cuộc Thi Lovely Night.

-Các em trật tự!!! - bà cô chủ nhiệm gõ

gõ cây thước xuống bàn.- Trường chúng ta sẽ tổ chức cuộc thi Lovely Night, mỗi lớp sẽ chọn ra 6 bạn để tham gia gồm 3 nam và 3 nữ. Bây giờ cô sẽ chọn 6 bạn để tham gia cuộc thi này!- cô chủ nhiệm làm mặt nghiêm túc.

Cả lớp xôn xao, hồi hộp không biết ai sẽ được chọn nữa đây! Ai cũng hồi hộp ngoại trừ 6 đứa kia!!!(Au: biết 6 đứa nào rồi hen!!!

6 đứa: Cưng nói ai là đứa!!! - 6 đứa đồng thanh .

Au: Dạ không :))

-Được rồi,cô sẽ đọc tên người được chọn đây!! Nam trước nhé:

Huy

Duy

Hưng

Nữ:

Hân

Ngọc

Linh - bà cô mỉm cười nhẹ!

-HẢ??? - cả 6 đứa đồng thanh.

-Các Em được chọn đi thi.- bà cô nói.

Bỗng cửa lớp mở ra, nhỏ Trang bước vào, chỉ tay vào tụi nó, nói với chất giọng đầy thách thức:

-Thưa cô, lớp A2 chúng em muốn thách đấu với lớp A1 ạ ,người tụi Em muốn thách đấu với nhóm bạn Hân, Ngọc, Linh!!!!

-Ồh, lớp cô cũng chọn các bạn ấy tham gia.- cô cười vui vẻ.

-Thưa cô.....- nó nói.

-KHÔNG NÓI NHIỀU!!!! CÔ ĐÃ CHỌN CÁC EM ĐI THI!!!!!! - bà cô “hiền” nhất thế giới đã dùng chất giọng “nhẹ” nhất để nói với nó.

-D....dạ....- Ngọc và cả lớp run run.

-Um. Tốt lắm!!! - bà lại cười.

Tụi nó mệt với bà cô “dịu dàng”và “hiền lành” của lớp nó !!! Đúng là khổ mà, tự nhiên dùng một cái tổ chức cuộc thi Lovely Night rồi dùng thêm cái nữa tụi nó bị xách cổ đi thi ,mẹ ơi, cái quỷ gì vậy?

-Các em, cô sẽ sơ lược nội dung của cuộc thi!!! Cuộc thi gồm 4 vòng thi, vòng thứ nhất là học tập,vòng thứ hai là tài năng ca hát nhảy múa,thứ ba là gương mặt của nữ sinh trường chúng ta ,cái này thì các bạn nam không thi, chỉ nux thôi (Au:ôi, bà cô nói dư thừa nhể? Gương mặt nữ sinh không lẽ con trai thì hử? Với lại không ai thắng nổi 3 anh đâu nhể!!!!!!),vòng thứ tư là 3 couple được yêu thích .Chỉ có vậy thôi, các em cố gắng lên nhể!!!!- bà cô lại nở một nụ cười de ry de ry “thân thiện”.

-Hay nhể? Tự nhiên dính vô cuộc thi chán ngắt này!!!- Linh than thở

-Ồi giờ thêm con nhỏ Trang Trang gì đó thách đấu nữa chứ !!! Sao số tuổi xui đen thui hà - Ngọc như trực trào nước mắt.

-Thôi hai bà cho con xin!!! Ôi mà thi với chả cử,tao lười chết được! Nếu không vì bà cô “thiên thần ” dùng chất giọng vô cùng “âu yếm” nói như vậy thì tao cũng không tham gia làm gì ệt !!!- nó nói với khuôn mặt hờ hững.

-Thôi các cô nương cho tôi xin đi ! Chúng ta mà không có giải về cho bà là bà cạo đầu cả sáu đứa đấy,bà này nổi tiếng là coi trọng danh dự lắm nên bây giờ chúng ta phải đi tập thoiz!!!- Duy đẩy đẩy gọng kính

-Ồ!!!!- cả năm đứa kia đồng thanh.

Tùng! Tùng! Tùng! Tiếng trống kết thúc ngày học thân - thương - yêu- quý-mến của sáu đứa vang lên!!!!(Au:Học giỏi ,à lười thế không biết)

Tụi nó hẹn với tụi hần tới TTTM(Trung tâm thương mại) sau khi về nhà thay quần áo!! Đến 7g cả sáu đứa hẹn ở một nhà hàng trong TTTM ,nhà hàng đó khá lớn nên dễ tìm thôi!!! Tụi hần tới trước nên ngồi đợi,sau một chút thì tụi nó đến. Nó hôm nay diện bộ quần áo trông rất thoải mái ,áo phông rộng lệch vai với chiếc quần short màu đen ,kiểu mode giờ áo che luôn cái quần. Mang một đôi giày Vans mái tóc nhuộm tím được buộc hờ lên , trước ngực đeo dây chuyền chữ ” bad girl” . Ngọc mang một bộ áo liền quần trông rất trẻ con nhưng cũng rất phá cách. Mái tóc đỏ hung thả tự nhiên,nhỏ mang một đôi giày búp bê màu hồng phấn. Còn Linh thì lạnh lùng hơn chút ,chiếc áo ba lỗ trắng được che bởi chiếc áo khoác màu đen kết hợp cùng chiếc quần da màu đen với đôi giày cao gót màu đỏ quen thuộc .

-Oke ,gọi thức ăn đi rồi về nhà tôi bàn được không ? - nó đưa bàn tay trắng tuyết lên lắc lắc trước mặt hân ,ôi,hân đã đơ khi thấy nó!!

-Hả ..h...ờ được!!!! - hân lắp ba lắp bắp

Rồi chúng nó gọi đồ ăn , ăn no nê rồi kéo nhau về nhà chung của ba đứa nó!!!

8. Chap 9:chuẩn Bị

-Bây giờ phải làm gì tiếp theo đây? - nó ngồi bắt chéo chân, trên tay còn cầm ly hồng trà nóng.

-Thì phải suy nghĩ cho cuộc thi. Vòng một về học tập thì phải tự xoay sở. Vòng hai chúng ta phải chọn hai bài, một bài nhảy, một bài hát. Các cô đã chọn bài chưa ? - Hưng ngồi vò vò tóc.

-Rồi! Chúng tôi nhảy Luv của Apink và hát bài Bước Tiếp Đi của TyTy Na, Ry2c, NhiSam - Ngọc ngồi ngả người về phía salon

Ồh!!! Hát rap, giỏi quá nhỉ - Hưng nói

-Ừh - nó trả lời một cách lạnh lùng.

-Còn các cậu thì sao? - Linh quay qua hỏi tụi hân.

-Tụi tui nhảy Call Me Baby và hát I like you của Exo!!! - Hân đứng dựa tường nói.

-Hát tiếng Hàn luôn sao? Ghê dữ!!! - nó cong nhẹ khóe môi lên.

-Oke! Bây giờ chúng ta phải kiểm beat của mấy bài đó đã rồi tập luôn. Địa điểm tập là ở nhà Hân được không? - Duy bây giờ mới lên tiếng.

-Oke lun!!! - năm đứa kia đồng thanh.

Rồi theo kế hoạch, Duy lên mạng kiểm những bài bài beat của sáu đứa hát!

-Được rồi tập thôi. - Hân đứng thẳng dậy cùng năm đứa kia vào phòng tập.

Tụi hân tập trước, những bước nhảy điệu luyện đã làm cho cả ba đứa nó đơ trong vài giây.

-Xong rồi, tới mấy cô đó! - Hưng cầm cái khăn lên lau lau mái tóc ước dầm.

-Ồ! - Ngọc lon ton chạy vào đội hình.

Tiếng nhạc vang lên dạo vang lên, một đội hình hoàn hảo. Rồi tiếng hát của Apink vang lên, tụi nó bắt đầu nhảy vô cùng quyến rũ. Điệu nhảy của nó lạnh lùng, Ngọc trẻ con và Linh thì cá tính.

Cuối cùng cũng xong,tụi nó nằm lăn ra sàn:

-Ôi, mệt chết tao!!! - Linh nằm ngước khuôn mặt đầy mồ hôi lên trần nhà.

-Tao cũng giống còn Ngọc! - nó ngồi bó gối dựa lưng vào tường.

-Tao đói mày ơi!!! - Ngọc xoa xoa cái bụng!

-Ăn gì nhiều thế, lúc nãy ăn chưa đủ hay sao? - Hưng thừa lúc này chọc Ngọc vì vụ hôm trước.

-Kệ tui, tui ăn hoài mà có mập được chút nào đâu!! (Au: Ôi chị ơi! Chị ăn nhiều mà eo con kiến còn em ăn ít eo còn heo đây :()

-Tao cũng đói! Gọi thức ăn đến nhà đi! -HẮN ngồi dựa vào tường.

-Uh, để tôi gọi! - nó đứng dậy ,đi ra ngoài cầm cái Iphone 6+ của nó vào.- Ăn gì? - nó hỏi một câu cộc lốc.

-Mì tương đen kimchi, soda chanh, canh kimchi.- hân chen vào nói trước

-Giống nó!! - Duy và Hưng đồng thanh.

-Mì Udon, soda dâu, canh rong biển! - Ngọc và Linh nói.

Rồi nó alo cho nhà hàng, sau 30' chúng nó đã có thức ăn và ăn no nê. bỗng điện thoại nó vang lên

When that day I hear your voice
I have some special feeling
Let me always think I don't wanna forget you
I remember at the day
You are always on my mind
Eventhough I just can think about you ^^
~If the day in the future
This love will becoming true
I've never change my mind that I will love you forever
I don't care how fool it is
I will let my dream come true
I will tell you something I wanna let you know,
I let you know....
I love you, loving you
As the mouse love the rice
Even every day has storm, I will always by your side
I miss you, missing you ^^
~I don't care how hard it is
I just want you be happy
Everything, I do it for you....

(Chuột yêu Gạo - Khởi My - Kelvin Khánh)

-Alo! - nó nói

-Chị ơi, Em đây - đầu dây bên kia.

-Ừa, nhóc Jen đấy à? Có chuyện gì sao? - nó nghi vấn hỏi

-Dạ, băng Devil đến quây ở bar mình ạ, bọn nó đông quá em với anh Hoàng* không xử lí kịp nên gọi chị! - Jen kể với nó.

-Uh, đợi 15' nữa chị tới liền. - mặt nó tối lại. - Băng Devil lại tới phá ,thay quần áo nhanh đến bar. - nó nói với hai nhỏ kia với chất giọng trầm không thể tả.

-Uh! - hai nhỏ đồng thanh mà chất giọng trầm.

-Chúng tôi đi được không? - hần hỏi tụi nó.

-Tùy! - nó bỏ lại một câu hờ hững rồi chạy đi thay quần áo.

GTNV

*Châu Khánh Hoàng (19t): Anh họ của nó, nó giao bar cho Hoàng và Jen quản.

End

9. Chap 10:đêm Đỏ Máu

Tụi nó nhấn ga nhanh hết cỡ bằng tốc độ ánh sáng, bóng đêm đủ kiểu phóng đến bar. Tới nơi, như hôm đầu về Việt Nam, đập phăng cái cửa.

-Tụi mày muốn gì đây! - nó đứng dựa vào tường, trông rất nguy hiểm.

-Hân à, anh đến tìm em sao lại dùng giọng nói như thế với anh? - tên thủ lĩnh băng Devil dùng giọng nói thân thiết nói với nó.

-Lê Duy Nam* mày muốn gì nữa đây? - Linh gằn giọng.

-Ooh!! Em gái của thằng Quang* đây mà, sao mày lại ở đây!!! - Duy Nam dùng ánh mắt khó hiểu nhìn Linh.

-Không cần mày quan tâm, thằng khốn nạn. - Ngọc quên luôn cả, chửi th* một câu.

GTNV

Lê Duy Nam (19t): Thủ lĩnh băng Devil, người đã gây ra cái chết thương tâm cho Quang vì anh đã được Hân yêu.

Trần Nhật Quang (19t): Anh cùng mẹ khác cha với Linh, là người anh Linh vô cùng yêu thương, đồng thời là người yêu của nó. Trước đây, ở cạnh anh, nó vô cùng đáng yêu, ấm áp, cũng vì cái chết này mà nó thay đổi.

End

-Ồh! Còn dẫn theo đồng minh nữa àk- Tên Nam đi lại vuốt vuốt khuôn mặt nó.

-Bỏ tay ra!!!- nó hét lên. - Mày không có quyền đụng vào tao, lúc đó tại sao không giết tao luôn đi? Tại sao ...tại sao lại giết anh ấy!! - Giọng nó khàn đi và đứt quãng.

-Anh yêu em, tại sao em không đón nhận, mà lại yêu thằng đó! Anh có gì không tốt? - Nam cắn chặt môi.

-Không nói nhiều, hôm nay tao không giết mày, tao không phải HÀN NGỌC LINH!!!!!! - Linh cầm khẩu súng trên tay, lên đạn.

-MÀY PHẢI CHẾT!!!! - nó gằn giọng, lên đạn khẩu DE.

-Cô ấy dùng khẩu DE? Nguy hiểm lắm Hân, khẩu này sát thương rất cao! - Duy nói lớn .

-Tôi biết! Tôi phải giết hắn!!- nó lên nòng.

-Nếu em muốn, anh cũng đành chịu. - tên Nam cũng lên nòng súng!!!!

Đùng.... đùng.... đùng.... đoàng..... đoàng!!!!!! Những tiếng súng vang trời như xé toạc màn đêm tĩnh lặng.

-Hộc...hộc! - tiếng nó và Linh thở, người xây xác, dính đầy máu.

Nhưng không phải của nó, là của tên Nam. Nhưng nó bị thương, vì bị một tên đánh lén,bắn một viên đạn ngay bụng nó khi tên Nam chết. Nó bật đầu choáng váng, Ngọc thấy vậy, hét toáng lên:

-Hân, Hân mày... mày có sao không?

-Tao ..tao không sao! - khoe môi cong lên, tạo thành một đường cong hoàn mỹ. - Linh.. ,tao.. tao đã trả thù được cho anh ấy! - nó lúc này trông yếu ớt, nhỏ bé khác lúc trước lạnh lùng, đáng sợ.

-Uh!!Đừng nói nhiều ,mấy tên kia! Bộ đuôi rồi à, còn không mau đưa nó đi bệnh viện.- Linh quay qua lườm tụi hắn.

Hắn mau chóng chạy tới, vòng tay nhấc bổng nó lên, khuôn mặt nó không còn đau đớn mà lại nở một nụ cười nhẹ, không phải nụ cười chết người, mà là nụ cười của một.....thiên thần. Ngọc ở sau nói:

-Jen, nhóc xử lí cho tụi chị nhé!!!

-Vâng ạ!! - Jen cúi đầu.

Rồi Ngọc, Linh, Duy ,Hưng cũng phóng ra xe. Hấn ngồi ở ghế sau, máu đã bắt chảy vì đã được cầm,chiếc xe lao như điên trên đường, rốt cuộc cũng tới bệnh viện.Nó được đưa vào phòng cấp cứu, ánh đèn đỏ bật lên, Linh trào nước mắt, giọng nghẹn lại:

-Là lỗi của tao, tao.. tao xin lỗi mày,tao không nên để mày đi, nếu mày không đi mày sẽ không bị như thế này!!!

Linh quay qua, tựa vào lồng ngực của Duy mà khóc! Còn hấn, lẩm bẩm trong miệng:

-Ngốc à, cô không được bị gì đấy! Nếu có gì tôi sẽ không tha cho cô đâu!!!

.

.

.

.

.

.

.

1 tiếng

.

.

.

.

2 tiếng rồi lại...

.

.

3 tiếng.

-Ting!!! - tiếng chiếc đèn định mệnh đã tắt, một người khoảng sáu mươi tuổi, mặc áo bluose trắng,bước đến cúi đầu chào:

-Tiểu thư đã không còn nguy hiểm, viên đạn đã được lấy ra nhưng tiểu thư vẫn chưa tỉnh lại, nếu sau ba ngày không tỉnh thì có lẽ.... cô ấy.....

-Sẽ như thế nào? - Linh gần như hét lên.

-Sẽ sống cuộc sống thực vật.- bác sĩ cúi đầu rồi đi.

-Hân, không thể như vậy! Mày nhất định phải tỉnh.- Ngọc bắt đầu khóc.

-Đừng khóc! - Hưng vuốt vuốt nước mắt trên khuôn mặt nhỏ.

Hấn đi đến bên giường nó nằm, một thân hình nhỏ bé đang nằm bất động, không còn ai chọc hấn tức điên lên nữa. Khuôn mặt trắng hồng thì trắng bệch, đôi môi tái nhợt không căng mọng như lúc trước..

-Hân, em phải tỉnh lại....không được bỏ tôi, không được bỏ mọi người lại! - bỗng khóe mắt hấn ươn ướt, hấn đã khóc vì nó. Đây là lần đầu tiên nó khóc vì một người con gái, trừ lúc em gái hấn chết.

-Con trai.... mà... khụ khụ....khóc cái gì?- chất giọng khàn khàn nhưng ấm áp quen thuộc.

-Hân.. cô.... cô tỉnh rồi?- hân bất ngờ

-Tôi không tỉnh lấy ai nói chuyện với cậu- nó nhếch môi cười nhẹ.

Mấy đứa kia nghe thấy tiếng trò chuyện nên đi vào, vừa bước vào, Linh thấy nó tỉnh chạy lại ôm chầm lấy nó:

-Tao tưởng mày sẽ không tỉnh lại chứ!

-Mày đang rửa tao à con kia!

-Không có mà!

Rồi cả phòng cười rộ lên, Hưng đưa tay lẩy xua xua:

-Đang trong bệnh viện đấy!

-Ồ! Quên.

-Tao muốn xuất viện!!!

-CÓ được không, mày còn đau chỗ nào không?

-Tao khỏe rồi!

Nó lại nở nụ cười lúc tối, nụ cười như ánh ban mai của một thiên thần. Nụ cười đã rất lâu đã không hiện hữu trên môi nó nhưng có lẽ bây giờ đã trở lại rồi!!!

10. Chap 11 (đặc Biệt):cuộc Thi Bắt Đầu. Ready, Go!!!!

THỨ HAI.....Cuộc thi bắt đầu

Vòng 1 :

-Được rồi, các em trật tự nào! - Chúng ta bắt đầu thi! Các em có 90' để làm bài, bắt đầu làm bài!!!!

Cả gian phòng yên lặng, chỉ còn nghe tiếng máy lạnh thổi, ngòi bút viết soạt soạt trên giấy.

-Aisssh!! Sao đề khó quá vậy!!! Nhỏ Trang than thở. (Không nhớ xem lại chap 6 nhá!!!)

-Đề khó quá. - Vân nói

-Két!! - Tiếng sáu chiếc ghế đẩy ra cùng một lúc.

Tụi nó và tụi hân làm bài trong 15' thôi, bà cô muốn lóa con mắt ra ngoài,còn tụi Trang nó tức điên lên luôn.

-Xong, vòng một rồi! Về thôi, tập lần cuối ! Tối nay là Lovely Night rồi! - Hân thở dài.

-Về thôi !- Bây giờ trông nó không khác gì một đứa trẻ khi đi cùng hân.

Tụi nó về tập luyện rất mệt và vui, trang phục đã chuẩn bị xong.

-Cạch!! - tiếng cửa nhà nó mở ra!

-Em gái!!! - tiếng Jun* vang lên.

-Aissssshi!!! Ông về đây làm gì ,tui không tiếp ông đâu. - nó quát cho Jun một câu hờ hững.

_____GTNV_____

Nguyễn Minh Tuấn Jun (20t) :Anh hai của nó, đẹp trai có,quậy có, tán gái giỏi cũng có.

_____END_____

-Nói chuyện với anh vậy sao? - Tuấn làm mặt buồn.

-Thôi, ông lên cất đồ đi.

-Uh!

-ÁHHH!!!

Tiếng nó la lên vì bị Tuấn cốc vào đầu một cái rõ đau.

Ờ anh chính là 1 thiên thần....có đôi mắt rất là long lanh

Em yêu cái cảm giác đó....nhìn anh rất nhiều lần

Không thể buông anh 1 phút dù rằng khoảng cách đó rất xa

Có bao giờ anh nghĩ là cũng vì nó ..mà nhiều lần em đã vấp ngã

Rồi tự đứng dậy....tự xoa dịu đôi bàn chân

Rồi cố bước típ mặc cho là biết...her...sẽ ngã thêm ngàn lần

Thôi cứ ráng...cho nó trọn nghĩa vụ sắp đặt 1 tình yêu

Lỡ có 1 ngày anh dang tay phải...thì cũng bớt đau đc ít nhiều

Nửa năm sống...bên người ta...anh có hạnh phúc đc gì không

Hay những lúc nó buồn nhờ anh như người thay thế ở trong lòng.

Uíz cũng chả thêm quan tâm...em chỉ biết yêu anh vậy thôi

Ai muốn xuyên tạc như thế nào...miệng đời em cấm làm sao nổi

Em chỉ có thể...cấm bản thân...ngăn cảm xúc được đề ra

Em chỉ có thể...cấm nước mắt...em ko được lặn trên đôi má

Chứ làm sao cấm quá khứ của anh ...cấm lỗi lầm mà anh từng phạm

Việc đó là nằm ngoài tầm kiểm soát với những thói quen em từng làm

(Cấm II - KindyA)

-À nhôg xê ô!!! - nó nghe điện thoại

-Umma đây con.

-Dạ, có gì không Umma?

-Thằng Tuấn nó về rồi chứ?

-Dạ, anh hai về rồi.

-Uh vậy được rồi. Ở Việt Nam tốt không con?

-DẠ tốt umma! Vậy thôi, bye umma nha!

-Uh !bye con.

7g30 Tại School Stars

-Chào các bạn!! - Ông MC nói to vào micro.

-XIN CHÀO!!!!!!!!!! - CẢ trường hò hét.

-Chúng ta bắt đầu cuộc thi thôi!!!!!! - MC lần nữa nói to vào micro.- Đầu tiên là tiết mục của lớp A5,.....
Bây giờ tới tiết mục của lớp..... A2!!!

-HÚ HÚ HÚ!!! - lớp tụi nhỏ Trang hò hét.

Đám nhỏ nhảy 1 minute 1 second - Jiyeon(T-Ara).Tụi nó uốn éo đủ kiểu (Au :Qe!! Thôi, toi hộp sữa của au rồi :(

Mấy đứa con trai mê gái ở dưới nào là đẹp quá... quyến rũ quá đi. Muốn chết thiệt.

Tụi nhỏ còn hát Divine của SNSD:

amanemolo no ne

kimochiwa taiya tsuyulete

yo akaru tokiyalu togashiteteru

tada tachi hada kora CROSSROAD

michi shiru naru STARLIGHT

ne ashitete hoshi ino i kukiba shiwo

ddo nani tokute

kuchi kesowo demo

taeun neyouba teru

kora kada DESTINY

totoro kiwozu

ara da mino mirude

murokute chii sanawatashi da kedo

uni saa kitto

warete sokoni michi tsukuru

ici no hika

WE CAN BE DIVINE

hiya taksuchino uwa ono

hadashite aru ite youku anata wa MOVE kuno nika

tto saa ni naru

(YOU'RE ALWAYS BY MY SIDE)

hito ride oma lema moni

taeya ubekushite tte awu anota wata deyo urinmo

wastashiteru

tachimo tadeyoku

o kimo muferuni

anata tona laba

tsuyou kunareru

kowai mo nonado

nakata hazunanoe

meimawa anatawa woshinai tokonai

ku mono tsukiba
hikari taerususono himattewa
sayonarawa iwanaide
sore sore no michi
hiraku tasunokei
kihitto mousuno desho kono negai
tomoni ayounamichino rewo
akashini shiyo ein ni
WE ARE ALWAYS ONE
(WE ARE ALWAYS ONE)
todoru kuyona
arana miyo wani
washitachi nani kakeki kitoyu no daro
kono kounamo
soutto yori soui mukaeyo
shi einjiteru
WE CAN BE DIVINE
Oh mouwa hitto
Oh WE CAN BE DIVINE

.....

-Các bạn có thấy thú vị không ạ!!!

-Có!!!!!!

-Bây giờ tới lớp cuối cùng, lớp A1.

Bọn hấn bước lên sân khấu liền nhậm được những tiếng hét của bọn còn gái phía dưới. Tiếng nhạc vang lên, Call Me Baby của EXO:

Call me baby I georineun wanjeon nanriya Call me baby saramdeul saineun namiya Call me baby hamkkeha-
neun mae sungani Like BOOM BOOM BOOM BOOM BOOM What up Hey girl yeongwon gatdeon chalna
unmyeong gateun sungan nareul han sungan tdulhgoga beongaecheoreom i segyereul neon nae ireum bulleo-
jumyeo naegero dagawa nollawo seomgwangcheoreom gadeuk cha neoreul majuhan sungan oh my pyeonhage
yeogi anja ije nae yaegireul deureobwa Oh I don't care na meollimeolli doragandaedo ireohge neoui gyeote
dan han namjaga doeeojul teni memareun nae ipsure neo seumyeodeureowa nareul kkaewo The time's wast-
ing girl So don't wait don't wait too long biccneun geosdeureun manha geu ane jinjjareul bwabwa Call
me baby Call me baby (x2) You know my name girl neol hyanghae keojyeogan maeuma neo malgon geu
muneul dada You know I'm here girl Call me baby Call me baby (x2) myeot beonirado Call me girl nareul
naro jonjaehage hae nae sesangeun ojik you're the one You're the one Girl you're the one I want biccneun
geosdeureun manha geu ane jinjjareul bwabwa Call me baby Call me baby (x2) myeot beonirado Call me girl
baby girl yoksimdeul soge nal seon geu eotteon maldo neomeoseol geureon mideumeul boyeojun neo modu
byeonhae nal tteonagandaedo noneun namanui lady nae soneul jabajuneun geugeomyeon dwae biccneun
geosdeureun manha geu ane jinjjareul bwabwa Call me baby Call me baby (x2) You know my name girl neol
hyanghae keojyeogan maeuma neo malgon geu muneul dada You know I'm here girl Call me baby Call me
baby (x2) eodun miro soge gathyeossdeon Oh na geu eodum sogeseo nal kkaewojun ne moksori deullyeowa
nal dasi taeeonage hae Yeah EXO Listen Say my name Louder honranseureoun gonggan sok nal ikkeureojul

bicci doego nohchiji anhajun neoramyeon What up neol angoo byeonchi anheulge neol angoo nareul tteon-abeorin saramdeulgwa majuhae Never don't mind about a thing nae gaseumsok geu geodaehan gongbaege neol deohae heundeullineun sesang sogeseo Whoo Babe bicci dwaejun ojik han saram baro neo Girl you're the one I want You're the one I want biccnaneun geosdeureun manha geu ane jinjjareul bwabwa Call me baby Call me baby Call me baby I'll be your baby yeah You know my name girl nareul naro jonjaehage hae You know I'm here girl nae sesangeun ojik you're the one You're the one Girl you're the one I want biccnaneun geosdeureun manha geu ane jinjjareul bwabwa Call me baby (x2) myeot beonirado Call me girl.....

Bọn hấn đã hoàn toàn biến thành những chàng trai của Exo, đầy mạnh mẽ và hấp dẫn. Bọn gái càng ngày hò hét càng lớn. Bây giờ tới hát, giọng hát ấm áp của bọn hấn không biết làm tan chảy bao nhiêu trái tim đây nữa.

[HẮN và Duy] ttatteushan haes-sal-eul geodgoissneun gibun, neon naege pogeunhago ttatteushan ibul gat-ae geulaeseo hago sip-eun yaegiga issneunde, hanbeon deul-eobwajullae? na jigeum gobaeghaneungeoya

[Hưng] Cheoeum neol mannaneun nal noran sesongi jangmireul deulgo

[Hưng] Rulluralla sinchoneul hyanghaneun nae gaseumeun manyang dugeundugeun

[HắN] Saengmeori hwinallimyeo nareul hyanghae soneul heundeuneun neo

[HắN] Meorieseo bal kkeutkkaji nareul saro jabne iyaero

[All] Niga joha neomu joha modeungeol jugo sipeo

Neogemaneun naemaem nan kkumigo sipji anha

[Duy] Eonjekkaji ([All] Eonjekkaji)

Neowa hamkke ([All] Neowahamkke isseulkkeoya ye~)

[Duy] Rulluralla sinchoneul nubineun nae maeumeun manyang iyaero

[Hưng] Yeoboseyo nauicheonsa eotteohge nae maeumeul humchyeotnayo

[Duy] Gwaenchanhayo nauicheonsa gajyeogan nae maeumeul goi ganjikhajwo

[All] Niga joha neomu joha nae modeungeol jugo sipeo

Neoegemaneeun nae maeum nan kkumigo sipji anha

[HắN] Eonjekkaji ([All] Eonjekkaji)

Neowaham kke ([All] Neowahamkke isseulkkeoya ye~)

[Hưng]

naleul salanghaejwoseo gomawo, naleul geogjeonghaejwoseo gomawo, hangsang chaeng-gyeojwoseo gomawo ileon ma-eum neukkige haejwoseo gomawo

[HắN]

neoneun naege bichnaneun haesbyeot, ulil hwanhage balghyeojugo tto neon neomu yeppeo yeong-won-ila neun mal akkigo issjiman oneulman malhalge. yeong-wonhi gomawo.

[All] Niga joha neomu joha nae modeungeol jugo sipeo

Neoegemaneeun nae maeum nan kkumigo sipji anha

[All] Niga joha neomu joha nae modeungeol jugo sipeo

Neoegemaneeun nae maeum nan kkumigo sipji anha

[All] Niga joha neomu joha nae modeungeol jugo sipeo

Niga joha...

I like you - Exo

-Hay quá!!!!!!!

- Oke, các hoàng tử đã mang đến cho chúng ta hai tiết mục rất hấp dẫn!!! Bây giờ hãy xem các thiên thần của lớp A1 nào.

Bọn nó bước ra trong bộ quần áo giống như trong MV bài Luv vậy, tiếng nhạc vang lên ,cả ba đứa đứa nhảy hăng say, quyến rũ và xinh đẹp, những động tác điêu luyện đã biến chúng nó thành những cô nàng Apink xinh đẹp.

[Ngọc] Gieokhanayo uri hamkke haetdeon sigan L.O.V.E LUV

Seolleinayo han ttaen modeun geosieotdeon L.O.V.E LUV

[Nó] Ijeneun gakkeum saenggangnaneun geuttae L.O.V.E LUV

Siganeul doedollil suneun eomnayo

[Linh] Mideul suga eobseo hancham jinabeorin uri yaegi (My Love)

[Nó] Yunanhi jichigo gireosseotdeon harue (My Love)

Nae pyeoneun hanado eobtjyo L.O.V.E LUV

[Nó] Jamsirado nugungaege

Gidaeeoseo ulgo sipjyo Yeah

[Ngọc] Neowa na duryeopjiga anteon geu sigan

Seoro soneul jabeul ttaemyeon Yeah

[Ngọc] Neo hana neoman nae yeope isseojumyeon

Amugeotdo pillyo eopdeon geunareul

[Linh] Gieokhanayo uri hamkke haetdeon sigan L.O.V.E LUV

Seolleinayo han ttaen modeun geosieotdeon L.O.V.E LUV

[Nó] Ijeneun gakkeum saenggangnaneun geuttae L.O.V.E LUV

Siganeul doedollil suneun eomnayo

[Linh] Mideul suga eobseo hancham jinabeorin uri yaegi (My Love)

[Linh] Sueobsi majuchineun saramdeul sogeseo(My Love)

Jeomjeom ichyeojyeo gagetjyo(L.O.V.E LUV)

[Nó] Geuraedo gakkeum geuttae saenggagen

Yeojeonhi useumman najyo Yeah

[Nó] Neowa na neomu haengbok haetdeon geu sigan

Seororeul maju bol ttaemyeon Yeah

[Ngọc] Neo hana neoman nareul mideo jundamyeon

Sesang gajang himi dwaetdeon geudaega nal

[Linh] Gieokhanayo uri hamkke haetdeon sigan L.O.V.E LUV

Seolleinayo han ttaen modeun geosieotdeon L.O.V.E LUV

Nó] Ijeneun gakkeum saenggangnaneun geuttae
 L.O.V.E LUV
 Siganeul doedollil suneun eomnayo
 [Ngọc] Mideul suga eobseo hancham jinabeorin uri yaegi
 [Linh] Neon nal
 [Nó] Geuriwohanayo
 [Linh] Neon nal
 [Ngọc] Geuriwohanayo
 [Ngọc] Nan neol
 [All] Geuriwohago itjyo
 All] Neon naui gieok soge chueok eodinga geureoke namaitjyo
 [All] Gieokhanayo uri hamkke haetdeon sigan L.O.V.E LUV
 Seolleinayo han ttaen modeun geosieotdeon L.O.V.E LUV
 [Nó] Ijeneun gakkeum saenggangnaneun geuttae
 L.O.V.E LUV
 Siganeul doedollil suneun eomnayo
 [All] Mideul suga eobseo hancham jinabeorin uri yaegi.

Luv (Apink)

-Woa!!! Thật tuyệt vời. Tiếp theo tới phần hát nào.

Tụi nó thay quần áo,giọng hát thánh thót, cao vút và rap nhanh . Hay không thể tả nổi!!! Bọn hần đang bị đơ ạ.

Tao xin lỗi vì tao không thể đem đến hạnh phúc ày đc
 Vì hạnh phúc đó nơi trái tim mày là điều người ta thầm mong ước
 Tao không muốn làm kẻ thứ 3 , khi cướp đi gia đình người khác
 Và tao không muốn tương lai phía trước đời tao thiếu đi 1 đoạn nhạc
 Tao đã lặp lại nhiều lần “tao không thể mày hiểu không?”
 Tao không hề nghĩ cho riêng tao mà cho cả 4 người mày hiểu không ?
 Mày chỉ biết cho hiện tại thôi , còn tương lai mà vứt bỏ !
 Còn đứng trước ở nơi không xa có người đang đợi mày trước ngõ
 Tao chưa từng nghĩ đến chuyện này bởi vì lương tâm tao không cho phép
 4 người xếp thành hàng ngang đi vào hẻm nhỏ xin lỗi nó quá hạn hẹp
 Vậy người đi trước , người đi sau... và chắc chắc tao ở sau chót
 Hãy nhìn lại đi đằng sau lưng mày có con nhỏ nó đang theo gót ?
 “Kết thúc sai lầm của hôm qua” đem lại cảm giác ày feel
 Nhận lại hết đi....ờ không cảm giác quá muộn rồi chẳng được yêu

“Công sức của mày đã tạo thành ra” vậy nên nghĩ lại xem có hối hận
Tao thề tương lai phía trước tình yêu của mày không ai dám đón nhận
Là vì anh quá tham lam , luôn muốn yêu cả 2 người
Đừng cố đi theo bước chân này
Đừng nói anh yêu em rồi vui bên ai , mong anh đừng như thế
Bước đi bên ai đừng quay lại...
Tao nói thật, người tao cần tìm , giống như mày nhưng tại sao
Chắc mày cũng biết vấn đề đó đối với tao như thế nào
Tao không thể , tao không thể , mày nghe quá nhiều rồi phải không ?
Vậy giờ nghe lại lần nữa , vì tao muốn thấy mày khỏi trông
à ở chính mày là người đầu tiên có đủ iên nhẫn chờ tao như thế
Và tao đã biết mày thật lòng nhưng tao 1 chút cũng chưa hề
Dám suy nghĩ đến việc này ! cứ để dòng đời này đẩy đưa
Nhưng nếu tao dứt khoát quá tao sợ...tình bạn này sẽ không còn nữa
Tao không dám rằng sẽ yêu ai bởi vì đã chai sạn
Tao đã từng nếm được hết đau buồn cuộc vui trong tao vẫn nhanh chán
Tình yêu với tao là thứ xa xỉ , nhưng tìm mãi cũng chẳng ra
Người này cứ đến rồi đi tao vẫn lắc đầu hay tao đã hoá đá
Tự cô lập 1 mình thôi , bởi vì ngoài kia đầy nguy hiểm
Nhưng cả người nhà cũng muốn đưa tao nước mắt tuôn qua dù có điểm
Mày đối xử với người ta , y như cái cách tao đã từng
Vậy mày cũng đã thấu hiểu cảm giác bị đau khi người ta hững
Là vì anh quá tham lam , luôn muốn yêu cả 2 người
Đừng cố đi theo bước chân này
Đừng nói anh yêu em rồi vui bên ai , mong anh đừng như thế
Bước đi bên ai đừng quay lại...
Người cho em yêu thương bấy lâu nay...anh đã bên anh mất rồi
Vì em sẽ mãi là người thứ 3
Giấu nước mắt buông lời cầu thề , cố quên đi bóng anh hôm nào
1 người yêu em nhưng trái tim anh đã 2 lòng
Tao có thể làm làm như vậy thôi , mong mày nghe rồi sẽ hiểu
Mặc dù bài hát thật sự không hay nhưng tao chẳng màng lời đàm tiếu
Muốn gửi nó đến nơi mày , mong rằng lướt qua mày sẽ thấy
Và khi nghe xong bài hát vẫn thấy tình bạn còn vương đâu đây
Tao chỉ có thể làm vậy thôi, mong mày nghe xong rồi sẽ hiểu
Mặc dù bài hát thật sự không hay nhưng tao chẳng màng lời đàm tiếu

Muốn gửi nó đến nơi mây , mong rằng lướt qua mây sẽ thấy
Và khi nghe xong bài hát vẫn thấy tình bạn còn vương đâu đây
_____ Bước tiếp đi (TyTy Na, Ry2c, NhiSam)

-Woa đọc rap hay quá!!! - Hs 1

-Đẹp quá! Mấy câu ấy đẹp quá.- hs 2

-Có gì đâu mà khen! Bình thường thôi mà. - hs 3.

Không biết bao nhiêu lời khen nữa.

-Vâng, sau đây tới phần bầu chọn 3 nữ sinh có khuôn mặt xinh đẹp nhất.Các bạn hãy bình chọn bằng cách
nhấn tin cho trường. Các bạn có 20' để bình chọn.

_____ 20' sau _____

-Chúng ta đã có kết quả rồi!!! - Ông MC nói vào micro.

Kết quả sẽ hiện trên màn hình, nhỏ Trang cười thắm trong bụng, nhỏ nghĩ nhỏ sẽ thắng.

-Đứng thứ ba là..... Hàn Ngọc Linh. với 89,9% . Đứng thứ hai là.....Dương Bảo Ngọc với tổng phiếu
bầu là 97,59% và hoa khôi trường của chúng ta là Nguyễn Ngọc Gia Hân với số phiếu bầu là 99,99%.

Nó đơ luôn, không ngờ mình được chọn là hoa khôi của trường. Còn nhỏ Trang vẫn mặt dày đứng đó xem
kết quả couple được yêu thích nhất.

11. Chap 12+13 : Paris, Here We Come!

-Các bạn!!! Chúng ta đã có kết quả rồi. Couple được yêu thích nhất là.....HÂN VÀ HUY của lớp 12A1!!!!
- Ông MC hét ầm vào micro và cả trường cũng hét theo.

Nó và hân thì tạm thời đơ ạ, khuôn mặt lạnh tanh của nó bây giờ chuyển qua hồng hồng rồi lại bay sang
đỏ! What The Heo? Nó và tên đó là couple được yêu thích nhất sao? Có lộn không trời!!!

-Hahaha!!!! Chúc mừng mày nha con bạn!!! - Con Ngọc đứng khuất trong sân khấu vừa nói vỗ vai nó cười.

-Con đean này, cười cái gì mà cười! Muốn chết hả? - nó nắm tay thành nắm đấm dúi xuống đầu nhỏ.

-Hot girl gì như bà chằn vậy? Có phải học sinh trong trường chọn lộn không? - hân đứng kế bên mĩa mai.

-Kệ tôi, con mắt của học sinh có vấn đề mới chọn tên khỉ cậu làm King đó! - nó cầm tách trà nhâm nhi nói
với hân.(Au: Ối giời, trong cánh gà có trà uống vậy?)

-Cô....có!!!! - hân tức nói không nên lời.

-Sao? Tôi nói đúng rồi ghen hòng như cá mắc xương hả!!!! - nó đứng cười một cái tướng rất chi là đẹp.

Xong chương trình lớp nó tập trung lại, cô chủ nhiệm nói với tụi nó:

-Các em làm tốt lắm, cô rất tự hào về các em! Cô sẽ thưởng cho các em bằng cách đi du lịch dài hạn ở Ý
,đi tầm cỡ một hai tháng đó! (nổ banh cái trái đất)- bà cô làm ột tràng!!!

-Yeah hứ!!!!!! - tiếng là của cả lớp (Au: trừ sáu anh chị kia)

-Các em về nhà soạn đồ nhé ,ngày mai chúng ta sẽ tập trung ở sân bay Tân Sơn Nhất, năm giờ nhé các em!
- bà cô và cả lớp cười trong sự ghen tị của hai lớp kia.

Rồi sau đó tụi nó làm nguyên một tràng, bay về nhà, soạn quần áo và ngủ một mạch cho tới khi tới giờ
ra sân bay. Hôm nay nó diện quần áo đơn giản và giống như thiên thần,nó diện một chiếc đầm hồng phấn

ngắn đến đầu gối, khoác một chiếc áo lông trắng, mang một chiếc vớ da trắng và một đôi giày búp bê. Mái tóc nhuộm nâu uốn nhẹ phần đuôi thả ra tự nhiên. Ngọc thì mặc chiếc áo phông trắng bỏ vào quần short jean, mái tóc đen cột đuôi ngựa, mang giày thể thao khỏe khoắn. Linh thì kín đáo hơn nhưng không kém phần quyến rũ, áo tay dài màu đen kết hợp với quần bó dài đen nốt và đôi giày thể thao Vans.

Cả lớp và bọn hấn nghếch mặt ra như những đứa trẻ nhìn thấy đồ chơi vậy! Nó lẩn xấn đến trước mặt hấn, ve vẩy bàn tay trước mặt hấn:

-Tôi đẹp lắm sao nhìn hoài vậy?

-Xời! Cô là vệt xấu xí chứ đẹp gì! - hấn trêu nó.

-Ồ!!!- nó nói với giọng buồn hiu! Bởi nó hình như có tình cảm với hấn rồi, không biết từ khi nào nữa. Hấn nói nó xấu nên nó hơi nhói một chút.

Hấn thì thấy nó là lạ, sao nó không giống như thường ngày, nó sẽ bay đến và đánh hấn túi bụi mà hôm nay..... nó buồn hiu và quay mặt đi!

-Mày sao vậy Hấn? - Ngọc vỗ vỗ mặt nó!

-Ồ! Tao không sao đâu ,đi thôi! - nó cười lên.

Điện thoại nó bỗng reng lên:

(Nhói - TyTy Na, CT Bắp)

Ta đang loạn trong từ nhớ, nhớ đứng đầu câu.Đủ hiểu chữ nhớ trong ta quá nặng vì giờ chẳng biết người ở đâu.Yêu thương thì vẫn thế chỉ biết giờ người chẳng cạnh ta.Dù có thét bao nhiêu đi nữa chỉ có 1 mình cũng lạnh ha.Ngốc ừ ta ngốc, xa thôi mà có mất người đâu.Nơi đây tôi nằm vật vã đợi khi người về chớ cười nhau.Vì khi lỡ say trong men tình ta đâu còn là ta.Nhiều lúc mất kiểm soát buộc miệng vài câu làm người đau và...Có phải là ta quá yêu, quá thích được nuông chiều.Và có phải lòng tin liêu xiêu nên lần cãi nhau là không thiếu.Khóc đi, người khóc tiếp đi.Khá nhiều lần vì ta vô cảm người không chịu được người muốn bước đi.Mãi trong thân tâm tiếng yêu đập mạnh trong lồng ngực.Rồi cứ thế lại về tìm nhau để vết thương kia k còn đau nhức.Cứ nhắc lại làm gì nhỉ?.Chỉ khiến nhớ thêm thôi.Nhưng chắc chắn vẫn tồn tại 1 tình yêu nhỏ trong tim tôi.A đi về nơi khác,buông đôi tay vì mưa.Chẳng thể nào trở về vì ai đã không còn giữ nguyên bao nhiêu lời hứa.Chợt cơn gió bay cuốn giấc mơ ban đầu cuốn yêu thương.Về đâu nhói thôi và lòng này chợt nhói thôi mà e biết k a đau thật nhiều.

A đi về nơi khác,buông đôi tay vì mưa.Chẳng thể nào trở về vì ai đã không còn giữ nguyên bao nhiêu lời hứa.Chợt cơn gió bay cuốn giấc mơ ban đầu cuốn yêu thương về đâu.Nhói thôi mà lòng này chợt nhói thôi mà e biết k a đau thật nhiều.

Đợi, trong 3 tháng ta đợi người.Đợi tình yêu như lúc xưa đợi nụ cười đó sẽ thật tươi.Đến khi nào mới được thấy ánh sáng ngọt ngào của bình minh.Đến khi nào mới cảm giác được hơi ấm hạnh phúc trong lòng mình.Là khi ta thấy được niềm vui trong cái ôm thật ấm áp.Là khi ta thấy cử chỉ yêu thương không phải startus trong lúc chat.Em biết đã bao lần,ta chờ đợi nhau. Nhưng quý là khi ta biết tin tưởng chẳng để tình yêu kia úa màu.Em thích màu đỏ, màu của tình yêu.Màu sắc của sự giận dữ chắc anh đã thấy nên thôi khỏi nói nhiều.Anh thích màu xanh của núi rừng, màu của ước mơ.Là màu của sự sống, màu của yêu thương luôn rộng mở.Nhưng có lẽ ông trời đang muốn tạo nhiều thử thách cho chúng ta.Vượt qua thời gian vượt qua giận hờn để thấy được nhau là tất cả.Yêu là phải luôn tin, yêu không được toan tính.Luôn phải yêu hết mình và những lúc buồn không nghĩ linh tinh.

A đi về nơi khác,buông đôi tay vì mưa.Chẳng thể nào trở về vì ai đã không còn giữ nguyên bao nhiêu lời hứa.Chợt cơn gió bay cuốn giấc mơ ban đầu cuốn yêu thương về đâu.Nhói thôi mà lòng này chợt nhói thôi mà e biết k a đau thật nhiều.(x2)

Anh nói k thích rap nên có bao giờ bắt anh nghe đâu.Dam mê ăn tận lên não những lúc em buồn anh làm sao thấu.Chỉ là thả lời ca, chỉ là gieo cảm xúc.Chỉ viết thay nhật kí những lúc em buồn hay hạnh phúc.Có đôi lúc anh ích kỉ, chỉ nghĩ cho bản thân thôi.Em đây cũng vậy những chuyện như thế cũng đã qua rồi.Xa thì yêu xa rồi chờ đợi nhau.Cũng chỉ là 3 tháng ngắn ngủi phút chốc rồi lại tìm nhau.

-Alo? - nó cất chất giọng buồn.

-CON KIA! MÀY VỚI HAI CON BẠN ĐI ĐÂU RỒI?SAO CÒN CHƯA LÀM ĐỒ ĂN SÁNG CHO TAO!!!!

- ông anh hai nó hét vào điện thoại.

-A.....quên! Tụi tui đi chơi với trường rồi, đi hơi lâu nên ông canh nhà giùm tui tui, nếu muốn ăn thì ra ngoài hoặc tự lặn vào bếp nhá!!! Bái bai!!! - nó làm cho anh một tràng cúp khònh để ổng nói lời nào nữa.

Rồi cả lớp tụi nó lên máy bay, bà cô đồng dục nói:

-Các em vì đây là máy bay nhà bạn Hân nên các em nhớ đừng phá nha.

-Woa!!!! - cả lớp ngạc nhiên về gia thế nhà nó!

Ngồi một lúc, nhân viên phục vụ đi đến và để thức ăn lên cái bàn mỗi đứa. Món ăn sáng hôm nay là Bò bít tết, trứng, sữa và một ít salad được bày trên một chiếc đĩa sứ cổ điển theo kiểu hoàng gia. Ngồi hơn một ngày tụi nó mới tới Ý. Sau khi xuống sân bay ,lúc đó là có bình minh, nó đứng trước ánh mặt trời ấm áp, thở ra những làn khói trắng,có những bông tuyết nhỏ nhẹ nhàng rơi và dừng lại trên mái tóc nó, ai cũng nhìn nó như một thiên thần, sau vài minute thì mới tỉnh lại và về khách sạn. Một chiếc Limo trắng chạy đến trước mặt cả lớp, lớp nó và cả sân bay trở mắt ra nhìn. Rồi một người thanh niên đi xuống, ôi đẹp trai!!!

-Chào ba cô mới về ạ! - anh ta cúi đầu chào nó và hai nhỏ kia!

-A..anh Rain!- nó la lên chạy lên ôm anh ta.

Cả lớp được một phen rớt cảm, hấn thì khuôn mặt tối sầm lại, đầu thì bốc khói như lò bánh vậy!

-Tiểu thư à, người đừng làm như vậy! Mất công bị thấy thì ông chủ sẽ cho tôi đi luôn đấy.- anh ta cười cười nói.

-À, em quên! -nó đưa tay lên vò mái tóc.

...

Yo, okay sexy

Na hoksi molla gyeonghaneunde (jaldeureo)

Jigeum wiheomhae (so dangerous)

Jakku nareul jageukhajima nado nal molla

Sumi jakku meonneunda

Niga nal hyanghae georeo-onda

Nareul bomyeo unneunda

Neodo naege kkeullineunji

Nunapi da kamkamhae

Niga ttujeoyeora chyeodabol ttaen

Gwitga-e gakkawojin sumsori

Nal michige mandeuneun neongeol

Amudo neol mot boge gamchugo sipeo

Neol norineun siseondeul nae ane ireonan (geosen soyongdori)

Geomeun geurimja nae ane kkaeeona

Neol bon du nune bulkkochi twinda

Geunyeo gyeoteseo modu da mulleona
 Ijen jogeumssik sanawojinda
 Na eureureong eureureong eureureong dae
 Na eureureong eureureong eureureong dae
 Na eureureong eureureong eureureong dae
 Neo mollaseoji aneumyeon dachyeodo molla
 Nal-i seon nunbitgwa beildeuthan ginjanggam
 Jigeum tamsaek jungiya neoui juwireul babe (oh)
 Neon geunyang geudaero isseo
 Namaneul barabomyeonseo
 Jeoldae neol bonaengi ana dugo bwa babe
 Heurin gonggansogeseo seonmyeonghage binnaneun
 Neol norineun siseondeul nae ane ullineun (gyeongbo ullimsori)
 Geomeun geurimja nae ane kkaeeona
 Neol bon du nune bulkkochi twinda
 Geunyeo gyeoteseo modu da mulleona
 Ijen jogeumssik sanawojinda
 Na eureureong eureureong eureureong dae
 Na eureureong eureureong eureureong dae
 Na eureureong eureureong eureureong dae
 Neo mollaseoji aneumyeon dachyeodo molla
 E-X-O
 Tto dareun neukdaedeuri bolsera
 Neomuna wanbyeokhan nae yeojara
 Pumsogen budeureopge neoreul ango
 Neomaneul wihaeseo naneun nampokhaejigo
 Gyeolgugen ganghan jaga eokke dwen miin
 Jariga eopseunikka geunyang doraga (I win)
 Ganeungseong jeroya dareunikka geuman bwa
 Geunyeoreul neombondamyeon nareul meonjeo neomeobwa
 Uri malgon hanadulssik jiwobeorija
 ~Neohago naman yeogi nama meomchwojin deusi (wo)
 Geomeun geurimja nae ane kkaeeona
 Neol bon du nune bulkkochi twinda
 Geunyeo gyeoteseo modu da mulleona
 Ijen jogeumssik sanawojinda

Na eureureong eureureong eureureong dae
Na eureureong eureureong eureureong dae
Na eureureong eureureong eureureong dae
Neo mollaseoji aneumyeon dachyeodo molla
Na eureureong eureureong eureureong dae
Na eureureong eureureong eureureong dae
Na eureureong eureureong eureureong dae
Neo mollaseoji aneumyeon dachyeodo molla

...

(Growl - Exo)

-Anhongxeo!!!! - nó nhấc máy.

-Con gái, con đang ở Ý phải không? Nghe anh con nói là con đi du lịch với trường ở Ý. Ta đã nhờ Rain đến đón cả lớp tụi con đây. Khởi thuê khách sạn chi phiền phức, về nhà chúng ta nhá còn dư phòng nhiều lắm.- mẹ nó làm cho nguyên một tràng rồi cúp.

Nó chưa kịp nói thì bà đã cúp rồi, nó đành chiều theo ý umma nó, nếu mà umma nó mà giận thì khó mà đỡ lắm (Y con nít vậy đó). Nó đi tới thì thầm vào tai bà cô chủ nhiệm rồi bà cô nói:

-Các em lên chiếc xe trước mặt về nhà bạn Hân, vì đây là nơi bố mẹ bạn ở nên chúng ta khởi thuê khách sạn.

-Cô à, nhà bạn Hân có đủ cho chúng ta ở không, em sợ nó quá nhỏ thôi! - nhỏ nào đó ghét nó lên tiếng.

-Đi rồi sẽ biết! - Ngọc hất mặt.

Rồi cả lớp vào xe về nhà nó. Trên xe đầy đủ tất cả: máy lạnh, tivi, nhà vệ sinh, bếp, ...(chém bay đầu) ,bọn hần không ngờ gia thế tụi nó lại lớn như vậy còn giấu thân phận nữa chứ. Đến một căn biệt thự à không một toà lâu đài, căn biệt thự nhà nó to nhưng trang trí rất đơn giản chứ không cầu kì. Ngôi biệt thự có màu xanh nhạt mát mẻ, ai cũng trở mắt ra nhìn hết cả cái hẻm. Rồi đi vào trong, sân được trồng cỏ xanh mượt cả khu vườn, ở đằng xa có một ngôi nhà màu hồng xinh xắn ,ở trên có cái bảng đề chữ Bobby. Có một chú chó Alaska màu đen xám trắng chạy tới, chú chó rất to và có một bộ lông dày và mượt. Nó thấy Bobby liền chạy tới ôm lấy chú.

Đi vào trong là một căn nhà lớn ,cửa làm bằng kính cường lực có tấm rèm màu đỏ sậm ầm ầm che lại theo phong cách cổ điển của hoàng gia, bỗng có tiếng nói dịu dàng và ầm ập vang lên:

-Chào mừng mấy đứa đến nhà của ta, hãy tự nhiên như ở nhà nhé. Còn các con nữa Lyn,Min và Shyn qua đây nào. - một người phụ nữ trạc tuổi trung niên nhưng trông rất trẻ, bà có làn da trắng, dáng người thanh lịch. Bà một chiếc sườn xám màu đỏ và khoác ngoài chiếc áo lông màu xám. Người phụ nữ đó là umma của nó.

-Vâng! - nó và hai đứa kia đồng thanh. Cả lớp và bọn hần ngơ ngác như con nai vàng khi thấy mẹ nó là vô vô cùng trẻ, có con sớm hay sao nhỉ.

-Di ơi! Cho cháu hỏi một chút được không ạ? - một hs

-Được chứ, cháu cứ hỏi đi. - bà cười hiền hậu.

-Di thật ra bao nhiêu tuổi ạ?

-Sao em vô phép vậy! À tôi xin lỗi chị, còn bé nó còn nhỏ! - bà cô cốc vào đầu nhỏ hs kia.

-Không sao, ta bốn mươi lăm tuổi nhé! - bà chạy đến lôi nó và hai đứa kia vào.

Và thế là, ngơ ngác tập hai. Ôi, bốn mươi lăm tuổi trẻ thế sao?

Về phía chỗ tụi nó, hai nhỏ kia vào dọn hành lí. Nó ra sân sau, có một khu rừng nhân tạo và một cái hồ nước. Nó đứng đó, nó nhẹ nhàng nói:

-Em tới rồi đây! Quang.

Đây là nơi mà Quang nói yêu nó, là nơi nó mở lòng để thử yêu một lần. Nó bỗng ngồi xuống, bó gối và ...những giọt nước tựa hạt sương chảy dài trên khuôn mặt nõn nà của nó. Nó cảm thấy một hơi thở nóng rực rồi nó thấy cả người nó tựa vào một bờ vai rắn chắc, nó có cảm giác yên bình rồi nó chìm vào giấc ngủ. Người con trai kia thì thầm:

-Anh sẽ bên cạnh em ,anh yêu em Hân à.

12. Chap 14:lời Tỏ Tình Trên Ngọn Đồi Tình Yêu

Nó bỗng tỉnh dậy thì thấy mình đang tựa vào bức tường, đó là giấc mơ. Nó thở dài rồi đứng lên đi vào trong. Một chút ,mặt trời cũng buông xuống những tia nắng hồng của hoàng hôn. Cả lớp nó sau khi ăn tối xong thì tự đi tham quan và chơi. Nó đi ra ngoài, đi lên một ngọn đồi, đó là Rolling Hills Love, ngọn đồi tình yêu. Nơi mà hai người yêu nhau thật sự tới đây sẽ được ở bên nhau mãi mãi! (Dạ thưa em chế đó ạ) NÓ đã từng tin là lời đồn là thật, nó và Quang đã đến nhưng không được ở bên nhau.

-Hân à!- một giọng nói quen thuộc.

-Ai? - nó giật mình hỏi.

-Là tôi! - Huy từ đâu bước ra.

-Gọi tôi có chuyện gì? - nó lạnh lùng.

-Um....um tôi có chuyện muốn nói!

-Nói đi.

-T.....tô.....tôi th.....thí....ch.. thích e...m...em!!!!

-.....

Nó đơ với câu nói đó, khuôn mặt nó trong bóng tối chực đỏ lên.

-Cậu... cậu nói gì?

-Tôi nói ...tôi thích à không, tôi yêu em.

-Thật?

-Tất nhiên.

-Anh có chắc sẽ bên cạnh tôi?

-CHẮC.

-Được, tôi sẽ mở lòng một lần nữa. Tôi sẽ ...sẽ thử yêu anh.

Hắn bước tới, nắm tay nó đi tới trước hòn đá ước nguyện:

-Tôi hứa, sẽ mãi mãi bên cạnh Nguyễn Ngọc Gia Hân, sẽ yêu và bên cạnh em.

Nó thì đang chết đứng tạm thời, ôi hòn đá ước nguyện, có thành sự thật không hay là sẽ như nó và Quang.

-Thôi đi xuống ,em mệt rồi!- nó mệt mỏi mở miệng. (đổi cách xưng hô nhanh thế tỷ?

Kệ tỷ nha cưng!)

-Ừm, xuống thôi.- hấn xoa xoa đầu nó.

Hai đứa đi xuống, mọi người trở ra nhìn hai đứa tay trong tay khi trước đó như chó với mèo. Ngọc bùm miệng cười hỏi nó:

-Hân..... hahaha..... mày.. mày ..chúng mày đang quen nhau đấy à....hahaha!!!!

-Mày cầm lại cho tao!!!! - mặt nó đỏ còn hơn ớt Đà Lạt nữa.

Hấn kéo nó vào trong lòng mình tuyên bố:

-Cô ấy là bạn gái tôi, là người yêu tôi và cũng là vợ tương lai của tôi, ai đụng vào cô ấy là đụng vào tôi.

-Này... anh... anh sao lại nói ra!!! - nó đập thùm thụp vào ngực hấn, nhưng có lẽ là ...đánh yêu thôi.

-Ấy ấy lại đổi cách xưng hô rồi. - Hưng chọc hấn.

-Ừ! Không có ghen à? - hấn cười lại Hưng.

-Thằng c.hó!!!! - Hưng tức lên.

Mẹ nó vừa trong nhà đi ra cũng vừa kịp nghe thấy,mẹ nó thốt lên:

-Ôi tốt quá, ta cũng vừa nói chuyện với bố cháu đấy, Huy à! Ta và bố cháu giao hẹn ước cho con qua Hân đính hôn, không ngờ hai đứa đã quen nhau ngoài dự đoán.

-Wow!!! -cả lớp nó la lên!!!!!!

-Thật ạ!?- hấn vừa vui vừa lo lên tiếng. Một phần hấn vui vì hấn sắp có thể dành riêng nó ình nhưng một phần lo vì nó không đồng ý!!!

-Thật!!! - bà vui vẻ trả lời. - Ý của con thế nào Hân?

-Dạcon thấy còn sớm quá- nó nói làm mọi người cut húng .

-Nhưng con sẽ ...đồng ý vì có cái bản mặt đang xịu xuống!-nó nói rồi chạy tới ôm cổ cái tên có khuôn mặt như bánh bao chiều kia, nó bỏ mặc đi về lạnh lùng vốn có.

Nó đã tìm thấy hạnh phúc của mình, nhưng nó và hấn đâu ngờ sau những hạnh phúc đó sẽ có sóng gió thì bọn họ mới được bên nhau hạnh phúc!!!

13. Chap 15:cái Kiss Ngọt Ngào (16+)

Sau khi ăn tối thì mọi người, ra sân sau nhà nó làm tiệc nướng để mừng tiệc hai tụi nó và hấn.

-Nè,mai mốt kết hôn hai đứa bây cho tao làm dâu phụ nha chưa! - Ngọc nói

-Ừm! Vậy cần mời Hưng làm phụ rể không? - nó trêu nhỏ.

-Mời tên đó làm gì, tên đó không giống người làm sao đứng tao được. Dù phụ dâu tao cũng đẹp mà. - Ngọc liếc qua Hưng.

Cả khoảng sân cười rộ lên . Hôm nay thật vui, nó và hấn thì thành một đôi, rồi lại chuẩn bị đính hôn nữa chứ.

-Chào phu nhân Jullie. Cháu tới trễ. - một giọng nói lạ lẫm vang lên.

-Ồh. Kevin cháu tới rồi .- Phu nhân cười hiền.

-Ồh, Lyn, Min, Shyn mấy em cũng ở đây à? -cậu ta vừa nói vừa mỉm cười.

-Hỏi thừa nhĩ! Nhà chúng tôi ở đây, không ở đây thì ở đâu ?- nó không ưa tên này mấy.

-Này Lyn, sao ăn nói như vậy, dù sao Kevin cũng lớn hơn con một tuổi mà.
-Hắn ta tự nhiên đến đây làm gì chứ? Có ai mời đâu. - Ngọc bĩu môi
-Là ta mời. - chất giọng trầm đầu đó vang lên.
-Appa!!!! - ba đứa la lên. Một người đàn ông đứng tuổi mặc trên người một bộ vest lịch lãm, trông rất uy quyền. Sở dĩ hai đứa kia gọi là appa luôn vì ông nhận Linh với Ngọc làm con nuôi.
-Ba đứa đừng vô lễ nữa. - Ba nó hắng giọng.
-Dạ. - ba đứa bĩu môi, đồng thanh đáp.
-Thôi thôi, ngồi xuống đi. Lấy loa với dàn karaoke ra hát đi.- Umma cắt ngang không khí căng thẳng.
Mọi người ngả người xuống sân cỏ mát lạnh, bầu trời đêm nay thật đẹp.
-Hân, mày hát nghe đi. Hôm thi mày hát hay quá trời hà. - Ngọc chạy đến chỗ dàn karaoke chọn bài. - Tell Your World nha.
-Uh cũng được. - nó đi tới cầm lấy micro. Tiếng nhạc du dương vang lên, giọng nó cũng trong trẻo hòa vào tiếng nhạc.

Katachi no nai kimochi wasurenai you ni
Kimari kitta layout wo keshita
Futo kuchizu sanda furesu wo tsukamaete
Mune ni himeta kotoba nose sora ni toki hanatsu no
Kimi ni tsutaetai koto ga
Kimi ni todoketai koto ga
Takusan no ten wa sen ni natte
Tooku kanata he to hibiku
Kimi ni tsutaetai kotoba
Kimi ni todoketai oto ga
Ikutsumono sen wa en ni natte
Subete tsunageteiku
Doko ni datte ah...
Masshiro ni sunda hikari wa kimi no you
Kazashita te no tsukima wo tsutau koe ga
Futo ugoita yubisaki kizamu rizumu ni
Arittake no kotoba nose sora ni toki hanatsu no
Kimi ni tsutaetai koto ga
Kimi ni todoketai koto ga
Takusan no ten wa sen ni natte
Tooku kanata made utasu
Kimi ni tsutaetai kotoba
Kimi ni todoketai oto ga

Ikutsumono sen wa en ni natte
Subete tsunageteiku
Doko ni datte ah...
Kanadeteita kawaranai hibi wo utagawazu ni
Asa wa dare ka ga kureru mono darou to omotteita
Isshun demo shinjita oto keshiki wo yurasu no
Oshiete yo kimi dake no sekai
Kimi ga tsutaetai koto wa
Kimi ga todoketai koto wa
Takusan no ten wa sen ni natte
Tooku kanata he to hibiku
Kimi ga tsutaetai kotoba
Kimi ga todoketai oto wa
Ikutsumono sen wa en ni natte
Subete tsunageteiku
Doko ni datte ah...
~I don't want to forget these feelings I can't explain
So I'm breaking the norm, deleting the provided layout
I'll sing my own song
And send the words once locked within my breast to the sky
These things I want to tell you
The things I want to reach you
May they converge together
And reach out to you
All these words I want to tell you
And this song I want you to hear
Everything is joined in a circle
Joining us all together
No matter where you may be
This clear white light reminds me of your voice
I felt it tumble into the palm of my hand
It caused my finger to suddenly move along with the beat
I'm setting all of these words into that rhythm and sending them to the heavens
These things I want to tell you
The things I want to reach you
May they join a line

That they may reach you, so far away from me
These words I want to tell you
And this song that I want you to hear
They join together with other, ordinary things
Connecting us all together
No matter where we may be
As I dance through these unchanging days
I began to think that they are a gift given to us
And that moment I believed, my world began to shake
Tell me, I wanna know about your world! [Tell Your World]
These things I want to tell you
The things I that I want to reach you
May they join into a line
So they may reach you, so far away
These words I want to tell you
And the song I want you to hear
They join together with other ordinary things
Connecting us all to each other
No matter how far away we may be..
(Tell your world - Hatsune Miku)

-Woa, hát hay quá. - Cả lớp nó trầm trồ.

Khi nó cất giọng hát, không khéo làm một người đứng hình.

-Thôi, mọi người đi nghỉ ngơi đi. Sáng mai ta sẽ đưa mọi người đi tham quan Paris.- phu nhân Jullie cười hiền.

Mọi người lên phòng, tất nhiên là..... ngủ hai người một phòng. Sau đây là danh sách các phòng ngủ của sáu đứa:

-Hân - Huy

-Ngọc - Hưng

-Linh - Duy.

-Umma, tại sao bọn con phải ngủ cùng bọn hần chứ?

-UH thì tại mấy phòng hết chỗ, vớ lại con cũng sẽ kết hôn với Huy mà.

Sau đó, tụi nó đành lết xác lên phòng. Phòng của “vợ chồng sắp cưới”:

-Anh ngủ salon, em ngủ giường nhé.

-Không.

-Anh ngủ salon đi, không ngủ chung.

-Tôi không nói nhiều, em nói nữa thì đừng trách tôi.

Nó chạy vọt nhà tắm, quay ra cười làm lộ chiếc răng khểnh đáng yêu làm ai đó ngẩn ngơ. Một lúc sau nó bước ra, nó mặc một chiếc váy ngủ màu xanh dương, mái tóc phất phơ mùi bạc hà thơm mát lạnh. Nó sấy khô mái tóc, rồi lên giường nằm xuống nhắm đôi mắt mà thượng đế ban tặng một cách hoàn hảo. Hấn cũng vừa lúc trong nhà tắm bước ra, mái tóc bạch kim ướt rũ xuống khuôn mặt không có bất kì một nét nào để bắt lỗi, hấn lấy một chiếc áo thun màu trắng và chiếc quần màu đen rồi đi đến giường kéo chăn và nằm xuống. Nó thấy cái gì là lạ mới quay qua, bắt gặp khuôn mặt điển trai của hấn.

-Ai cho anh.....- nó chưa kịp nói gì thì đôi môi quyến rũ của hấn đã chiếm lấy đôi môi cherry mỏng và ngọt của nó. Nó cũng dần không “cào cào hành xác” hấn nữa mà cũng phối hợp với hấn, từ từ tách khuôn miệng để chiếc lưỡi nóng bỏng luồn sâu vào khoang miệng của nó. Cái tay không yên phận luồn qua lớp váy mỏng là đôi gò bồng trắng tuyết chạm vào nơi mẫn cảm của nó làm nó rướn người lên.

-Anh..... đừng.... ưm.... ưm..... lại.....

-Là do em chuốc lấy, nói nhiều quá mà.

Assssshiiiiii!!!! Giờ nó đã biết câu “Cái miệng hại cái thân” mà.

Hấn đưa miệng xuống, ngậm lấy nhũ hoa đang nở rộ trên đôi gò bồng kia. Tay còn lại thì xoa nắn bên còn lại làm nó không ít lần không kìm được rên rỉ lên vào tiếng ma mị. Hấn đưa tay xuống nơi ở dưới kia, sau lớp quần mỏng là nơi được giấu kín nhất. Hấn đưa ngón tay xuống xoa xoa nơi hai cánh hoa hồng hào kia, thật ẩm ướt nha!

-A..a đừng chạm vào đó.- nó nói trong tuyệt vọng.

Hấn không đáp trả mà còn đưa hai ngón tay vào bên trong đó, hai cánh hoa chịu không được mà khít lại, giữ chặt hai ngón tay của hấn.

-Em đúng là cô gái hư hỏng nha! Mới một chút thôi mà đã như vậy rồi.

-Anh cầm miệng.

Hấn lấy ngón tay đã ướt đẫm, căn phòng lúc này không khí thật ma mị, những giọng nói ái muội làm cho không khí càng thêm nóng bỏng.

-Hôm nay tới đây, đợi đến lúc đính hôn em sẽ.....

-CẦM MIỆNG. - khuôn mặt nó bây giờ đỏ ửng lên hết, quay qua đánh thùm thụp vào khuôn ngực rắn chắc kia. Một lúc sau, căn phòng chìm vào im lặng.

14. Chap 16: ngày Hạnh Phúc

Oáp!!! - nó cự mình quay sang hấn ,đôi mắt hấn khép chặt, sống mũi cao, thẳng tắp, đôi môi ngọt ngào. Đây là lần đầu tiên nó thấy khuôn mặt zoom hết cỡ lại hoàn mỹ như vậy.

-Tôi biết tôi đẹp, em nhìn thế có ngày nhan sắc tôi mòn hết cả đấy.- đôi mắt vẫn khép hờ, miệng thì liên tục trên nó.

-Ai bảo anh đẹp, em chỉ thấy có bụi dính trên mặt nên định phải giùm đó thôi. Người ta có lòng tốt lắm nha.- nó cứ hếch hếch cái mặt lên mà cãi.

-Được rồi, mau đi làm vệ sinh cá nhân đi. Mọi người đợi đấy. - hấn không đùa nữa, đưa tay xoa xoa mái tóc nó.

Rồi hai đứa làm vệ sinh cá nhân và thay quần áo. Trông nó hôm nay nữ tính một cách kì lạ (Au: Hihhi, có bồ nên vậy).

Hấn: Cưng nói gì thế *cười gian*

Au:đâu có gì đâu chị)

Nó mặc một chiếc váy có màu trắng được điểm nhẹ những bông hoa màu xanh da trời, khoác ngoài chiếc áo bằng lông màu hồng phấn nhạt, mái tóc thả suôn được kẹp bằng chiếc kẹp nơ màu vàng. Đôi giày búp

bê xanh nhạt nữ tính khác hẳn với phong cá tính và năng động như mọi ngày. Còn hẳn thì đơn giản những vằn toát lên sự quyến rũ. Một chiếc áo thun xanh nhạt đi với chiếc quần dài màu trắng. Mái tóc màu hạt dẻ còn ướt vằn phẳng phất hương bạc hà của nó. Hai đứa từ phía cầu thanh đi xuống, cả lớp nó ai cũng trầm trồ:

-Hân à, xinh nha. - Linh chạy đến chỗ nó - ngủ ngon không mày?

-Uh, tao ngủ ngon lắm.

-Ủi chà, hai anh chị còn mặc đồ cặp à. - Ngọc chạy đến nói mới phát hiện nha, thật ra thì hẳn và nó cũng không biết nữa.

Chuyện là thế này: Flash Back:

Hôm qua trước khi lên phòng, umma của hẳn và nó đưa cho bộ này. Bảo là hai đứa hôm nay mặc bộ này, hai đứa cũng khó hiểu những sợ umma buồn nên cũng nghe lời mặc và không biết đây là đồ cặp.

-Oai, umma lừa mình rồi. - nó dùng dùng.

-NÀY sư tử, hôm nay mặc VÁY đấy nhé. - Ngọc ngồi xuống ghế sofa.

-Được rồi các em, chúng ta mau đi ăn sáng rồi sẽ đi chơi nhé. - cô giáo cười nhẹ.

-DẠ!!! - cả lớp đồng thanh.

Cả lớp đi dùng bữa sáng rồi đi tham gia quan này nọ, tất nhiên phải đến tháp Eiffel.

Ở đây cũng đã lâu, cũng đến lúc cả lớp nó phải về. Ngày về, hôm nay bố mẹ đưa cả lớp ra sân bay, mọi người đều trở đầu mắt ra ngoài mà nhìn. Ở đây không ai không biết bố mẹ nó, mọi người đều ngạc nhiên nhìn vì sao vợ chồng chủ tịch Nguyễn lại ở đây.

Những ngày qua, đều là những ngày hạnh phúc đối với tụi nó, nhất là hẳn và nó. Nhưng ai biết rằng, sau hạnh phúc sẽ có nỗi đau và nguy hiểm khôn lường.

15. Chap 17:rắc Rối Bắt Đầu.

Tụi nó về lại phải đi học liền, ôi cái trường sao ác thế nhỉ? Đi đến trường, hai tiết học trôi qua nhàm chán, cho đến khi người đó đến.

-Các em, lớp chúng ta vinh hạnh nhận thêm một học sinh từ Mỹ trở về. Em vào đi nào. - cô hắng giọng.

Sau khi cô nói, cánh cửa mở ra. Có một nữ xinh đẹp bước vào, mặc trên người bộ đồng phục của trường, mái tóc đen xòa ra hai bên.

-Xin chào, mình tên là Đỗ Ngọc Uyển Nhi, từ Mỹ về mong được các bạn giúp đỡ.- bạn nữ dễ thương và dịu dàng thật. (Đừng để vẻ bề ngoài đánh lừa nhá, người thứ ba xuất hiện rồi đó mọi người.)

-Em xuống ngồi kè..... -chưa để bà cô nói hết, nhỏ đó đi xuống chỗ dư kè hẳn, khê cất giọng:

-Huy à, em về rồi. Em nhớ anh lắm. - nói xong nhỏ sà vào lòng và ôm hẳn. Còn hẳn thì cái mặt đơ ra làm ai đó chịu không nổi.

-RẦM!!! - nó đập bàn cái rầm rồi bước đi.

-Hân à, nghe anh.... n...- chưa nói kịp, nhỏ kia đã hôn hẳn một cái vào môi.

-Cô làm gì vậy hả? - hẳn tức giận.

-Làm như lúc trước em và anh hay làm. - nhỏ trả lời rất ư là tỉnh.

Nó đứng ở cửa, nghe được còn bực hơn. Nó bước đi, hai hàng nước mắt cứ thế mà tuôn trào ra, đây là lần đầu tiên nó khóc vì một người ngoài Phong và người nhà nó. Trái tim vỡ thật rồi, lại tan tành như lúc Phong ra đi, còn đau hơn thế nữa. Hắn đuổi theo nó, nắm chặt tay nó lại

-Hân à, không như em thấy đâu, nghe anh nói....

-Anh đừng nói gì nữa. Tôi không muốn nghe, anh đi đi.

-Nghe anh nói..

-Thôi!!!!!!!

Nó hét lên rồi chạy đi ,nước mắt vẫn tiếp tục rơi. Chạy lên đến sân thượng, nó thấy Uyển Nhi đang đứng đó nhếch môi..... và trên tay là..... một chiếc kéo.

-Mày người đã cướp anh Huy của tao. Tao sẽ giành lại anh ấy, mày đừng mơ có được. - Hi sinh một chút cũng không sao, chỉ cần anh Huy là của tao. - nhỏ nói rồi cầm kéo cắt mái tóc của mình, đâm lên da thịt tay chân tự tát nữa. Nhỏ lợi dụng nó đang đờ người, nhét cây kéo nhuộm đầy máu vào tay nó rồi cầm điện thoại lên,ấn gọi cho hắn

-Anh Huy ơi..... huhu..... đừng mà, xin cô.....Huy ơi cứu em..... em bị bắt lên sân thượng. - nhỏ cố làm cho nước mắt có sấu ra.

Hắn chạy lên tới nơi, cảnh tượng hắn thấy là nó cầm chiếc kéo, tay dính đầy máu. Còn nhỏ kia van khóc, người dính đầy máu, mái tóc rối bù lên. Hắn bước tới, hất văng cái kéo ,lúc đó nó mới giật mình.

Nó ngược mắt nhìn hắn vàBỐP!!!!!!!!!!

-CÔ ĐÚNG LÀ MỘT ÁC QUỶ!!!!!! -hắn gắng từng chữ như muốn xé trái tim nó ra làm nhiều mảnh.

Hắn đã nhấn tâm,tát nó một bàn tay. Rồi hắn đi đến chỗ nhỏ kia ,bế lên và đi lướt qua nó mà không cần quan tâm. Nước mắt lại trào ra, tại sao? Hắn nói yêu nó ,yêu rất nhiều, tại sao lại làm như vậy? TẠI SAO???????? Nó hét lên, rồi ngồi phịch xuống đất, mặc cho nước mắt tuôn ra như suối. Đôi mắt của nó đã xưng húp lên hết rồi, là vì ai. LÀ VÌ

32;ợc. - Hi sinh một chút cũng không sao, chỉ cần anh Huy là của tao. - nhỏ nói rồi cầm kéo cắt mái tóc của mình, đâm lên da thịt tay chân tự tát nữa. Nhỏ lợi dụng nó đang đờ người, nhét cây kéo nhuộm đầy máu vào tay nó rồi cầm điện thoại lên,ấn gọi cho hắn

-Anh Huy ơi..... huhu..... đừng mà, xin cô.....Huy ơi cứu em..... em bị bắt lên sân thượng. - nhỏ cố làm cho nước mắt có sấu ra.

Hắn chạy lên tới nơi, cảnh tượng hắn thấy là nó cầm chiếc kéo, tay dính đầy máu. Còn nhỏ kia van khóc, người dính đầy máu, mái tóc rối bù lên. Hắn bước tới, hất văng cái kéo ,lúc đó nó mới giật mình.

Nó ngược mắt nhìn hắn vàBỐP!!!!!!!!!!

-CÔ ĐÚNG LÀ MỘT ÁC QUỶ!!!!!! -hắn gắng từng chữ như muốn xé trái tim nó ra làm nhiều mảnh.

Hắn đã nhấn tâm,tát nó một bàn tay. Rồi hắn đi đến chỗ nhỏ kia ,bế lên và đi lướt qua nó mà không cần quan tâm. Nước mắt lại trào ra, tại sao? Hắn nói yêu nó ,yêu rất nhiều, tại sao lại làm như vậy? TẠI SAO???????? Nó hét lên, rồi ngồi phịch xuống đất, mặc cho nước mắt tuôn ra như suối. Đôi mắt của nó đã xưng húp lên hết rồi, là vì ai. LÀ VÌ DƯƠNG HOÀNG HUY!!!!!!!!!!!!

16. Chap 18:tai Nạn

Đã hơn một tuần sau cái ngày định mệnh đó, nó tự nhốt mình trong phòng, không ăn uống,không đi học.

-Ngọc, đây là lần đầu tiên tao thấy con Hân sốc nặng vậy đó? Nó còn đau khổ khi lúc anh tao mất. Phải làm gì cho nó vượt qua cú sốc này.-Linh đầy lo lắng nói với Ngọc.

-Thằng c*ó Huy, nó làm bạn tao ra thế này thì tao phải giết nó .- Ngọc đầy giận dữ gào lên.

-Bình tĩnh đi Ngọc. Bây giờ phải kiếm cách làm nó vui lên. Không thể tiếp tục như vậy được.

-Ừm.

Rầm. Bỗng cái cánh cửa ra, nó bước ra với khuôn mặt thẫn thờ.

-Hâ..... - Linh vui mừng gọi tên nó.

Nó lướt qua Ngọc và Linh, đi đến cửa và bước ra ngoài. Ngoài đường, những cặp tình nhân tay trong tay, vì hôm nay là ngày Giáng Sinh, ngày các cặp tình nhân ở bên nhau. Hân đã từng nói

-Hân!

-Sao vậy?

-Em có muốn đi chơi không?

-Tất nhiên.

-Vậy Giáng Sinh anh sẽ dẫn em đi chơi.

-Oke hứa nhé!!

-Uh.

Những lời hân đã nói, dẫn nó đi chơi, dẫn mua quà Giáng Sinh nhưng bây giờ chỉ còn nó một mình lê bước.

-Huy, em hỏi nè.

-Uh, em hỏi đi.

-ANH có yêu em không?

-Hỏi lạ, tất nhiên là có.

-Sau này không được rời xa em.

-Anh hứa!!!

Hân nhẹ nhàng cười xuống hôn lên đôi môi nó.

Những lời nói ngọt ngào đó, những cử chỉ ấm áp đó, không lẽ chỉ là mơ thôi sao?

Nó cứ mơ màng mà không để ý, có một chiếc xe mất phanh lao đến và..... Rầm.

Chiếc xe đã tông vào nó, chiếc váy trắng tinh khiết như thiên thần đã nhuộm một màu đỏ tươi. Có người thấy điện thoại, cầm gọi đến cho người thân, thấy số một là “Tên điên của em”

-Alo, có phải là người thân của cô Nguyễn Ngọc Gia Hân không ạ?

-Thì sao?- hân lạnh nhạt.

-Cô ấy bị tai nạn giao thông trên đường và được đưa đến bệnh viện XY.

-CÁI GÌ???? - hân hét lên và lao điên cuồng ra xe vào lao trên đường như con thú hoang xông chuồng. Đi đến nơi thì thấy, Ngọc ,Linh, Duy và Hưng. Có cả bố mẹ của nó và hân nữa. Ngọc đi tới và một cái..... CHÁT.

-Cậu yêu bạn tôi thế à? Yêu tới mức nó tự nhốt mình trong phòng và nhịn ăn uống một tuần à? Rồi tới nó bị tai nạn cũng là yêu à?

Mẹ nó thì khóc đến kiệt sức, bố nó đi đến và nói làm cho ai cũng sốc và nhất là hân.

-Hôn ước của Hân và Huy bị hủy bỏ. - ông rất mong muốn hai công ty hợp tác ăn ý và tình cảm được bền chặt nhưng ông chỉ có duy nhất nó là bảo bối của ông. Chiếc đèn phòng cấp cứu đã tắt, vị bác sĩ đi ra và nói:

-Tiểu thư không sao nhưng cô ấy sẽ mất trí nhớ tạm thời ạ.

-Được rồi.

Còn hân sau khi nghe tuyên bố thì đã điên cuồng chạy đến bar uống không ngừng.

Hân con lẩm bẩm trong miệng:

-Nguyễn Ngọc Gia Hân, em phải là của tôi.

17. Chap 19: Về Việt Nam.

Một tuần sau khi nó hôn mê ,nó đã tỉnh lại. Ai cũng vui mừng,hôm nay cũng là ngày mà nó rời xa nơi đau khổ này,bắt đầu cuộc sống vui vẻ mà không có hân. Khi ra tới sân bay, Ngọc còn chọn cho nó vui:

-Về bên nhớ gọi hỏi thăm nha ,nếu không tao nhớ mày lắm đó con quý .

-Uh, Tao biết rồi. - nó cười

-Sống tốt nha mày. Rảnh tao qua thăm mày. - Linh vỗ vỗ vai

-Oke con dề. Thôi tao đi,qua tới gọi tám với tụi bây sau ha.- nó cười nhưng là một nụ cười gượng gạo, không hiểu sao tâm trí nó cứ nghĩ đến một người con trai mà không biết người đó là ai.

Rồi thân ảnh nhỏ bé của nó khuất đi, nó đi khỏi cái nơi có những kí ức buồn của nó và người nào đó (Ôi, ta đang nghe người nào đó) Còn hân, thì trở nên như một ác quỷ và một tên nghiện rượu. Thế lực ngầm bấy giờ đã quá mạnh, tiền thu hoạch chất như đồng. Không biết bao nhiêu mạng người đã chết dưới tay hân. Chuông điện thoại reng lên:

Ông xã ơi..... ông xã có điện thoại nè.....

Đây là nhạc chuông nó ghi âm lại cho hân vào valentine. Bây giờ chỉ còn dùng nhạc chuông để nghe lại chất giọng đáng yêu của nó. Hân thực sự yêu và nhớ nó rất rất nhiều.

Còn phía nó, thì trí nhớ hồi phục. Bây giờ cũng đã ba năm ,nó đang làm chủ tịch của công ty ba nó ở Pháp.Trên chiếc giường king size có một thiên thần đang nằm trên đó tay gõ liên tục trên bàn phím và nói chuyện . Là nó, nó đang chat webcam với hai đứa kia,Ngọc bây giờ đã là người yêu của Hưng nè,Linh thì sắp đám cưới với Duy nên nó sẽ về tham dự.

-Linh nè, chừng nào mày cưới?

-À, ngày mốt.

-Ừ ời ,vậy giờ tao về nhé. Tao nhớ hai chúng bây quá trời.

-Um, về đi.

-Về làm phụ dâu cho tao ^^ - Linh đùa.

-Đẹp. - nó quát một câu không chủ ngữ,vị ngữ.

-Nói vậy thôi,con Ngọc với thằng Hưng làm phụ dâu phụ rể cho tao rồi.

Nói tới đây,nó nhớ đến lúc Ngọc nói và người nào đó cười nhớ mời nhỏ làm phụ dâu,bỗng dưng hai giọt nước ấm nóng rơi ra từ đôi mắt xinh đẹp ấy, nó cũng lấy khăn và lau đi.Sau đó nó thu dọn quần áo đi qua bên

đó, nó sẽ Việt Nam luôn, vì vị hôn phu mới của nó cũng ở bên đó nên đành vậy. Thời gian qua, nó đã thay đổi ,mái tóc màu tím đã dài hơn. Cả ba vòng đều là chuẩn của chuẩn, bộ ngực căng tròn, vòng eo con kiến thon thả, cặp mông cũng tròn trĩnh. Làn da trắng tuyết, khuôn mặt vẫn vậy nhưng có đôi nét cứng chạc và lạnh lùng hơn trước rất nhiều. Sân bay Việt Nam rộn rã lên khi thấy một thiên thần ,nó diện quần áo đơn giản toát lên vẻ lạnh lùng và quyến rũ vốn có. Mái tóc thả suôn sau lưng, đôi mắt sắc lạnh được che đi bởi cặp kính mát đen kìa, mặc đen trong một chiếc áo ba lỗ trắng kết hợp với áo khoác da màu nâu. Nó mặc một chiếc leggings bó màu đen, ôm sát lấy đôi chân thon dài và vòng ba quyến rũ. Đang đi ,bỗng có tiếng gọi quen thuộc:

-Hân, tụi tao ở đây nè. - Ngọc nhướn người, vẫy vẫy.

-Ừm. - đáp cón con một câu rồi đi đến chỗ kia.

Có mặt ở đó là có Ngọc, Hưng, Linh và Duy nữa,ai cũng rất vui khi gặp lại nó,sau một thời gian thì mọi người đều thay đổi,kể cả “con người” kia nữa.

-Mày thay đổi nhiều quá nha,trông cứng chạc hơn nhiều đó.- Linh bước đến, ôm chầm nó.

-Lạnh lùng hơn trước nữa. - Ngọc chen vào.

-Uh, tụi mày cũng vậy.- nó khẽ đáp - chuyện cưới thế nào rồi?

-À, ngày mai sẽ đến nhà thờ làm lễ lúc 10h.- Linh cười nhẹ.

-Uh,vậy giờ về. Ngày mai tao giúp mày chuẩn bị .- Nó lạnh lùng nói.

-Oke!! - Linh vui vẻ nói và sau đó cả đám về biệt thự của nó ở Việt Nam.

18. Chap 20:gặp Lại

-Dậy mau đi mày,không dậy thì tao đi làm cô dâu giúp mày nhé!- nó lạnh lùng nói ra từng chữ.

-Tao dậy,làm gì vậy má?-Linh cau mày.

-Mày còn phải thay váy cưới,trang điểm và làm tóc. Tao và con Ngọc làm hết cho khỏi gọi ai hết.-nó nhếch môi

Rồi tụi nó làm tóc trang điểm cho Linh,mái tóc cô được Ngọc búi cao và gắn một chiếc vương miện lấp lánh ánh kim tuyệt đẹp. Khuôn mặt được nó trang điểm như một công chúa,đôi mắt được điểm nhẹ nhàng màu hồng nhẹ,đôi mày được kẻ đậm hơn ,hai gò má cao được phết nhẹ màu hồng da còn đôi môi được son màu đỏ,nhìn cứng chạc và quyến rũ rất nhiều. Khi xong phần trang điểm,chúng nó lại thay váy cho cô , cô không thích cầu kì nên chiếc váy cưới được thiết kế đơn giản thôi,váy được làm bằng vải trắng có phủ ren bên ngoài và dài chạm gót. Sau đó nó và Ngọc chạy đi thay váy tất,Ngọc thì diện váy màu kem ngang gối, bên hông có đính một bông hoa nhỏ màu trắng,mái tóc ngó búi cao hơi xù dưới đuôi. Còn nó, diện váy hồng nhạt qua đầu gối,hai vai thì ngang vai. Mái tóc thả suôn được nhuộm hồng nhẹ,nó xinh xắn nhưng không làm mất đi vẻ nổi bật của nhân vật chính. Nó bước vào nhà thờ,vào chỗ ngồi ,đưa đôi mắt một vòng nhà thờ và dừng lại một người con trai.....à khôngngười đàn ông mới đúng. Người đó diện vest đen, mái tóc được vuốt keo óng ả,đôi mắt như có dây sương mù vây quanh, đôi mắt xám tro quen thuộc và người đó không ai khác là người mà nó luôn yêu thương nhưng không thể gạt bỏ hận thù là..... DƯƠNG HOÀNG HUY!!!! Dương như hấn cảm giác được có người nhìn hấn, hấn quay lại, đôi mắt xám tro như có vẻ ngạc nhiên nhìn người con gái kia, người làm hấn thương nhớ, người mà hấn yêu điên cuồng đến mức dường như nghiện. Hấn định đứng lên và tiến tới chỗ nó nhưng tiếng nhạc của nhà thờ đã vang lên, cánh cổng bằng gỗ được hé mở, bước đi đầu là nhân vật chính của ngày hôm nay, Duy và Linh. Hai người trông rất xứng đôi,nó có chút buồn trong lòng, và tiếp theo bước cô dâu chú rể,là cặp đôi phụ dâu, rể, hai người khoác tay nhau làm bao người ghen tị. Rồi Linh và Duy đến trước mặt cha xứ, đọc lời tuyên thệ và trao nhẫn cho nhau, rồi sau đó trao cho nhau một nụ hôn ấm áp. Sau đó là màn tung hoa may mắn của cô dâu,Linh xoay nhẹ người và tung hoa cưới và người bắt được lànó.

-Chúc mừng mày, người hạnh phúc tiếp theo sẽ là mày đó. - Ngọc vui vẻ đi đến.

-Ừm - nó cười trừ.

Sau đó tan tiệc, nó thấy mệt mỏi nên về trước ,khi đang bước đi bỗng từ đằng sau có người ôm nó và người ấy lại là hần.

-Hần, anh xin lỗi. Là vì lúc đó cảnh tượng như vậy nên hiểu lầm. Hãy tha thứ cho anh. - Hần vùi khuôn mặt điểm trai nhưng có phần tiêu tụy vào mái tóc có phảng phất hương bạc hà quen thuộc từ nó.

-Anh không làm gì mà phải xin lỗi. Chuyện đó đã qua và tôi không muốn nhắc lại.- nó dùng chất giọng lạnh lùng mà khiến người ta đau đớn.

-Vậy là em..... - Chưa để hần nói hết câu.

-Nhưng không có nghĩa là tôi tha thứ cho anh. Tôi cũng thông báo với anh luôn,tôi về Việt Nam thứ nhất là tham gia đám cưới của Linh và thứ hai là..... hôn sự của tôi. - nó vừa nói vừa vùng ra khỏi vòng tay hần và bước đi bỏ lại con người đang đứng chờ ra.

-Dạo này Jinny bạn qớ nên kh viết truyện đc, hôm nay up bù nhá,m.n nhớ cmt và bảm nha. <3>

19. Chap 21:chiếm Hữu (18+)

Nó bước đi, nước mắt cứ chảy, cứ lặn từ đôi mắt tuyệt đẹp kia xuống hai gò má cao và trắng hồng. Nó thực sự không muốn như vậy , lúc đó nó muốn ôm chầm hần và òa khóc như một đứa trẻ nhưng nó phải kìm nén. Nó cứ bước nhưng tới lúc có một vòng tay nhắc bỗng nó lên

-Anh làm gì vậy, bỏ tôi xuống mau,bỏ xuống mau lên.- nó hét trong tuyệt vọng.

-Em là của tôi.- hần đáp vồn vện một câu.

Hần quăng thẳng nó lên xe, may là đệm xe là loại êm nhất nên không là nó đã nằm trong bệnh viện lần nữa rồi.

-Thả tôi ra,anh có quyền bắt tôi ,mau thả tôi ra nhanh lên !!!!!!!- nó lại cố gồng cổ lên mà hét.

-.....-hần vẫn giữ im lặng và tiếp tục lái xe.

Sau một lúc,chiếc Ferrari đã dừng lại ngay một ngôi biệt thự màu xám nhưng lộng lẫy, ngôi biệt thự ấy có thiết cổ nhưng không lơi thời. Hần tháo dây an toàn, vòng ra ghế sau và bế bỗng nó lên mặc cho nó cứ dầm đá đủ kiểu. Bước vào tới cửa nhà sau khi qua một khu vườn rộng,mọi người đang làm việc đều dừng tay

-Chào mừng ông chủ đã về.- mọi người đều cung kính.

Hần không đáp mà đi thẳng vào nhà và bước vào căn phòng của hần. Căn phòng được chủ đạo màu đen và trắng, chiếc drap giường màu trắng bao bọc chiếc giường king size kia. Hần ép nó vào tường,hung hăn mà cướp lấy đôi môi mọng và ngọt kia ,hần luồn lách trong khuôn miệng ngọt ngào kia. Bàn tay không yên phận mà mò mẫm lung tung và kết quả đó là xé toạc chiếc váy nó đang mặc và áp nó xuống giường. Áo lót cũng không còn nguyên vẹn, hần rời đôi môi kia,lùi xuống cổ, xương quai xanh và cuối cùng là đôi gò bồng nồn nà, hần cuối đầu ngậm lấy điểm mẫn cảm trên gò bồng kia, liên tục mút tay còn lại thì xoa nắn bên còn lại. Bàn tay rời nơi đó, mò xuống quần lót của nó và trong phút chốc thân thể nó trần trụi và đầy đặn của nó phơi bày ra trước mặt hần. Hần cũng biết rằng dục vọng trong người hần không thể kìm chế.

Quần áo của hần cũng từ từ trút bỏ khỏi thân thể của thân chủ ,hần nhanh chóng tiến vào, nó đau đớn co người lại, rên rỉ một cách ma mị.

-TÔI xin lỗi, tôi sẽ nhẹ nhàng. Tôi quên mất là lần đầu của em.- hần vỗ về nó.

-um....a....dừng....dừng.... - nó thậm chí không thể thốt ra thêm lời nào nữa ngoài những tiếng rên rỉ ma mị và không gian ám muội. Không gian sau đó các bạn hãy tự suy nghĩ ra nhé ^^

M.n ới, Jin lần đầu tiên viết 18+ đỡ lảm nhảm, m.n đừng chê nha. Nhớ là đừng quên cmt và

20. Chap 22:chiếm Hữu 18+(tt)

Ánh đèn mờ ảo cộng thêm ánh trắng soi xuống hai thân thể trần trụi đang quấn lấy nhau, tiếng rên ám muội. Hắn lại ngước lên, ngậm lấy đôi môi ngọt ngào kia, tay kia xoa nắn bên gò bồng

-Anh.....ch....ết.....chết..... chắc.....ưm.... um....rồi. - nó cố gắng gượng dậy với khuôn mặt đỏ ửng.

-Ha....em xem ai chết đây. - giọng hắn khản đặc một cách quyến rũ.

Hắn nhắc eo nó lên, thâm nhập càng ngày càng sát,những tiếng rên rỉ càng ngày càng mê muội, hắn cứ dùng đưa theo nhịp mặc cho nó giãy giụa. Còn nó,người cứ cựa quậy không ngừng, cảm giác đau đớn ban đầu đã không còn mà thay vào đó là cảm giác sung sướng và thoải mái, rồi cũng không biết mình nghĩ gì mà cũng phối hợp nhịp nhàng cùng hắn, hai người như bị nhấn chìm trong bể dục. Hắn trở người nó nằm sấp và nhắc mông nó lên, hắn lại thâm nhập hậu tuyền một cách bất ngờ nên rất đau.

-Dương Hoàng Huy.... th....tha cho tôi đi.... - đây là lần đầu tiên nó xuống nước cầu xin người khác.

-Tôi phải trừng phạt em, vì tội bỏ tôi về nước. Tôi phải phạt em thật nặng mới được. - hắn dùng giọng quỷ dị nói với nó.

Lực đạo ở hông càng ngày càng mạnh hơn, hắn găm lên trong cổ họng và xuất bên trong. Hắn mệt nên ngã mình xuống giường và thiếp đi, nó cũng không khác gì hắn mà nhắm mắt thiếp đi trong mệt mỏi. Sáng hôm sau,nó mở mắt dậy thì thấy trên người một chiếc sơ mi trắng dài hơn đùi. Nghe tiếng nước chảy, nó biết người trong phòng tắm là ai, nó hoảng hốt nhảy xuống giường nhìn thấy một bông hoa màu đỏ ở trên giường và suy nghĩ về tối hôm qua. Hắn đã lấy đi lần đầu của nó và không dùng “thứ” gì đó,cũng lúc đó hắn bước ra. Quanh người quần đực nhất một chiếc khăn

-Tôi sẽ giết anh!!! - nó hậm hực đứng lên nhưng lại ngã phịch xuống đất ,hông của nó đau như búa bổ. Trên cổ,xương quai xanh,vai và khắp người đều có những dấu hôn hồng đỏ nhưng lúc đó điện thoại nó lại reo lên.

Bài hát: Back

Ca sĩ: Infinite

Can you save me

Kieok haejweo ni seorab soke

Kieok haejweo ni jikab soke

Naega ideon heunjeokdeul

Eul hanado bbajib eobsi saekyeojweo

Chueok haejweo geu sajin soke

Nama ideon geu gonggan soke

Nae hyangki da nae

Soomkyeol da sarajiji anke

Jebal nal jinichyeo on bomnal
Cheoreom baram cheoreom nohjima
Can you Save Can you Save Me
Geurae nal seuchyeo jinan hyangki
Cheoreom suman eun naldeul malgo
Can you save Can you save me
Save me
Save me
Dorawajweo (jweo)
I want you back back back back back
Back Back Back Back Back
Neowa nae kieok nal sigan
E matkyeodujima
Dorawajweo (jweo)
I want you back back back back back
Back Back Back Back Back
Kidarilke na yeogi
Namkyeojin Chae doraseon chae
I say save me
Save
Can you save me
Ijeulbeobhan kieokdeul eul hana
Dulssik doedolryeo
Kyejeolee jina kyejeol eul maja
Neol dasi nae pume
Jebal nal jinachyeo on bomnal cheoreom
Baram cheoreom nohjima
Can you save Can you save me
Geurae nal seuchyeo jinan
Hyangki cheoreom
Sumaneun naldeul malgo
Can you save Can you save me
Sigane matkijima
Nal chueok haryeo hajima
Jebal (save) jebal (save) jebal (save)
Hanado jiujjineun ma

Dorawajweo (jweo)
I want you back back back back back
Back Back Back Back Back
Neowa nae kieok nal sigane
Matkyeodujima
Dorawajweo (jweo)
I want you back back back back back
Back Back Back Back Back
Kidarilke na yeogi
Namkyeojin chae doraseon chae
I say save me
...

-Alo, ba gọi con.....-nó chưa kịp nói hết thì hấn giựt lấy.
-Alo,cho hỏi ai vậy. Hân không rảnh bắt máy đâu. - hấn nhếch môi.
-Ai đó,sao lại bắt máy con gái ta- Ông bắt đầu gằn giọng.
-Tôi là bạn trai con gái của ngài .
-Con gái ta đang ở đâu?
-Ở nhà tôi!Địa chỉ là xxx đường Y quán E. - hấn nói rồi cúp máy.
Nó nổi điên lên, chấy đến đê hấn xuống định bóp cổ thì bỗng cứng họng
-Anh chết đi!!!!!!
-Mới sáng sớm mà em muốn rồi à, ba em đang tới đây đó.
Rồi lúc đó, tiếng chuông điện thoại vang lên, hấn cầm điện thoại
-Thưa ông chủ, có một người đàn ông đòi kiểm tiểu thư Hân.
-ĐƯỢC rồi, đưa ông ta lên phòng ta.
-Anh lên cơn à?
Rầm!!!!!!!! Cánh cửa phòng mở ra, người đàn ông hoảng hốt khi thấy con gái mình ngồi trên người một người con trai và người con trai đó là người mà ông đã hủy hôn!!!!!!!!

Các bạn thân yêu quý mến ơi,Jin đã viết tiếp r đó! Đảm bảo kh tụt hứng nữa ^^ nhớ là cmt vs cho Jin nha.

21. Chap 23:bỏ Trốn

-Con đang làm gì vậy Hân???? - ông hốt hoảng với cảnh tượng trước mắt.
-Ba..... ngh.....nghe con giải thích đã!!! - khuôn mặt nó tái đi,nói cũng không thể nghe rõ ràng.

-Đã như thế này mà mày còn muốn giải thích như thế nào hả? Mày còn hôn ước nữa, mày muốn ba mày chết à?? - Ông như máu dồn lên não hết rồi.

-Ba....ba!!! - nó chưa kịp giải thích thì ông đã bỏ đi.

Nó như chết trân tại chỗ, một lúc sau hồn đi chơi về mới nhập vào xác thì nó đã đứng dậy cầm hết đồ đạc trong tầm mắt nó ném hết vào người hắn :đền ngủ,gối,mền,ly nước, iphone,ipad (Jinny:Eo,kinh thế. Nỡ lòng nào ném mà không để lại cho em xài?)

Hân sư tử:Cưng thích lắm à, để chị “CHO” cưng nha. *cười gian*

Jinny:Dạ thoiz,chị giữ lại xài luôn đi nha.)

Tiếng chuông điện thoại của hắn vang lên cứu hắn trong tình thế này *ôi,có cảm giác yêu chiếc điện thoại.*

Bài hát: Only Tears

Ca sĩ: Infinite

Saranghanda mianhada

Geurae deoneun andwigesseo

Nan dagagal jagyeok jocha eobseo

Nal saranghaji ma

Naegen maeumeul

Naeojul yeoyudo eobseo

Maeileul himgyeobge salgo

Haruga beogeowo ulgo

O nan..nege jul su itneunge eobseo

Missing you

Ddaddeuthan maldo mothae

I missing you

Gamhi baral sudo eobseo

I missing you

Ireohge mileonae

Naegen gajingeon

Simjangbbun motnan nomira

Chamgoisseo apeujiman

Naegen nunmuldo sachiya

Neol barabol jagyeok jocha eobseo

Nal baraboji ma

Ahla neo itneun geugote nae mami isseo

Sumgyeoli daheul georie

Eonjena gateun jarie

O nan..nege jul su itneunge eobseo

Missing you
Ddaddeuthan maldo mothae
I missing you
Gamhi baral sudo eobseo
I missing you
Ireohge mileonae
Sesang nuguboda
Neoreul saranghagie chama deo
O nan..ni son jabajul suga eobseo
Missing you
Nunmulman angilggabwa
I missing you
Hamgge hajal suga eobseo
I missing you
Himgeobge doraseo
Naegen gajingeon
Shimjangbbun motnan nomira
...

-Alo!! - chất giọng trở nên lạnh tanh.

-Dạ thưa chủ tịch, hàng đã được dịch chuyển về,cần ngài đến kiểm tra.- tên quản lý cẩn trọng nói.

-Được rồi. Khoảng 20'ta sẽ đến, quản lý cho tốt.- giọng hần không thay đổi,khuôn mặt cũng lạnh tanh theo.

-Cô chuẩn bị xe cho tôi,10'tôi sẽ xuống.- hần vừa nói điện thoại vừa đứng lên đi về phía tủ quần áo.

-Vâng ạ.- cô thư kí cẩn trọng trả lời.

Hần mở tủ quần áo,lấy một chiếc sơ mi màu đen và chiếc quần tây để mặc. Hần cởi chiếc áo thun đang mặc trên người làm nó hốt hoảng

-Anhanh ...làm...gì đó??- hai gò má của nó đỏ ửng lên.

-Thay quần áo.- hần vẫn giữ nguyên thái độ lạnh lùng ấy.

-Vào phòng tắm.....thay đi.- giọng nó run run.

-Cái gì của nhau cũng thấy rồi, em sợ cái gì.- hần bắt đầu khó chịu.

Nó hậm hực một hồi thì hần cũng thay quần áo xong,hần tới gần nó,hần càng tiến tới thì nó càng lùi.

-Em nghe kĩ lời tôi sắp nói đây.-hần nghiêm trọng.

-.....-nó không nói gì.

-Tôi ra ngoài có việc,nhưng tôi cảnh cáo em. Em thử trốn ra ngoài xem,tôi sẽ cho em không thể nhấc chân.- nói rồi hần bước đi.- quần áo tôi bảo người mua cho em rồi.

Nó ngồi đó ngơ ngác một hồi cũng hiểu,trong đầu nó nghĩ *anh tưởng tôi sợ anh chắc,tôi sẽ trốn xem anh làm gì tôi được. *

Nghĩ rồi nó chạy đi thay quần áo,hắn để lại một khẩu súng,ha.....đúng là không có não. Đừng quên,nó đã từng cầm súng nhé. Cầm khẩu DE trong tay,nó khẽ cười khinh bỉ

-Anh là con người đáng khinh bỉ,một kẻ dơ bẩn, đê tiện.- chữi hắn một lúc thì nó mở cửa bước ra.

Đi xuống dưới nhà,hắn để cho năm tên canh cổng phòng nó bỏ trốn.

-Tiểu thư,người muốn đi đâu.- tên mặt đầy vết sẹo tiến tới chỗ nó.

-Không ,ta định đi lòng vòng nhà thôi.

-Nếu cô có ý định trốn thì nên từ bỏ đi.

-Hừ... đúng ta sẽ bỏ trốn. Ta xem người làm gì ta.ta

Nó tiến về phía cửa, tên cầm đầu định giữ nó lại thì..... ĐỪNG!!!!

Một phát súng ngay giữ mi tâm,máu như vậy suối tuôn ra,tên đó ngã xuống. Mấy tên kia thì hoảng hốt, từ một khoảng cách xa như vậy mà có thể bắn trên mi tâm. Một tên khác liều lĩnh xông lên,lại một phát giữa mi tâm và cho hai tên khác một đòn chí mạng. Tên còn lại nó chỉ bắn vào chân để hắn còn thông báo với chủ nhà chứ hử.

-Ta đi đây! Nói với chủ các rằng ta bỏ trốn sẵn tiện mượn khẩu DE yêu của hắn nha.- môi nó vẽ lên một nụ cười,một nụ cười khinh bỉ cộng thêm phần lạnh lùng

22. Chap 24:trò Đua Của Số Phận

Hắn đi công việc đến chiều tà mới về,nhưng bước đến cửa thì một khung cảnh quá đỗi quen thuộc nhưng không biết tại sao hắn lại run người lên. À mà....đó không phải sợ mà là.....giận dữ!!!

-Tôi cho các người ba giờ đồng hồ để kiểm được cô ấy. Nếu không,các người sẽ biết hậu quả.-Hắn giận đến mức mặt tối sầm lại,môi mím tới tím tái.

Hắn lòng sục tất cả hắn có thể đến,tìm đến khi thấy nó mới được. Còn nó, nó về biệt thự chung của sáu đứa lúc trước.

-Mày làm sao vậy Hân ?- Ngọc đến ôm lấy nó.

-Àtao không sao. Tao mệt rồi,tên kia đến kiểm nói tao không có ở đây .

Nó nói rồi bước thẳng lên lầu bỏ lại mấy người ngơ ngác ngác. Tên nào thế? Đừng nói là.....

-Kìng coong!!- tiếng chuông cửa vọng lên.

-Để em ra mở.- Linh nói.

-Cạch.- tiếng cửa mở ra.

-Huy? Cậu đến đây làm gì?- Linh nghi hoặc.

-Kiểm người. - như thường lệ,buông lời nói không đầu không đuôi.

-Ở đây không có người cho cậu kiểm.- Ngọc hất hàm,giờ nhờ mới biết người nó nói là ai.

-Đừng làm nhảm,tránh ra! - hắn bắt đầu giận rồi.

-Cậu cần gì kiểm Hân? Làm nó đau chưa đủ sao? Định nó bị tai nạn lần nữa sao,nó đủ khổ rồi. Sao cậu không lo cho nhỏ Uyên Nhi gì đó đi,quan tâm bạn tôi làm gì?-Linh thật sự rất giận,cô không thể nào để yên cho kẻ hại bạn của cô.

-Tránh ra!!- hắn đẩy mạnh làm Linh ngã may là có Duy đỡ.

-MÀY LÀM GÌ VẬY HUY??? HẠI HÂN CHƯA ĐỦ RỒI GIỜ ĐỊNH HẠI LUÔN VỢ TAO SAO???TAO THẤY MÀY QUÁ LẮM RỒI!!!!- Duy vừa mắng,đắm cho hắn một cái rỗ đầu. Khóe miệng hắn rỉ ra chút máu.

-CÁC NGƯỜI CẢI NHAU ĐỦ CHƯA???? KHÔNG ĐỂ TÔI YÊN ĐƯỢC SAO?TÔI ĐÃ MỆT MỎI LẮM RỒI,TẠI SAO CỨ GÂY RẮC RỐI CHO TÔI!!!TÔI LÀ CON NGƯỜI CHỨ KHÔNG PHẢI CÁI MÁY ĐẦU!!!!- nó hét trong nước mắt,nó đã mất nhiều thứ lắm rồi.

-Đi về!!!- hắn kéo tay nó nhưng nó vùng tay ra.

-Anh là gì mà ra lệnh cho tôi? Làm tôi đau khổ sao? Nhìn tôi chết anh mới vừa lòng phải không?- nước mắt lẫn nữa lại trào ra như suối.

-Cái đó là hiểu lầm!!- hắn giận dữ nói.

-Hiểu lầm?Vậy sao anh không nghe tôi giải thích? Tôi nói rồi,anh không là gì của tôi cả!!! TÔI KHÔNG HỀ YÊU ANH,ANH CHỈ LÀ TRÒ CHƠI KHI VỀ NƯỚC CỦA TÔI THÔI!TÔI NÓI THẬT VẬY ĐƯỢC CHƯA!!!!ĐỪNG BẮM THEO TÔI NỮA!!!! - nó cố nói ra từng chữ và kìm nén nước mắt.

-BỐP!!! Cô đúng là đê tiện!!!- hắn bỏ đi để lại nó từ từ ngã phịch xuống đất.

Khi bóng hắn đã khuất xa,nước mắt bắt đầu trào ra,nó đau lắm khi nói ra những lời đó. Nó yêu hắn nhiều lắm, nhưng giờ thì sao? Nghe một câu nói của nó,mà đã vội vàng cho rằng nó có tội. Bây giờ nó thề,trái tim này mãi mãi đóng chặt, không dành cho bất cứ ai tình yêu này nữa.

Rolling Hills Love?Đây quả là một trò đùa thú vị nhỉ?Cặp đôi yêu nhau khi đến đó và cầu nguyện sẽ bên nhau mãi mãi,nhưng sao.....nó và Quang..... rồi khi gặp hắn, nó đã đồng ý mở lòng ra với hắn, rồi thế nào? Cũng như nhau thôi,không có gì gọi là tình yêu vĩnh cửu cả. Đây là một trò đùa sao,khi tình yêu đến sẽ hạnh phúc bao nhiêu và khi đi thì đau bấy nhiêu,đây có phải là.....trò đùa của số phận không?

23. Chap 25:chạm Mặt

Đã gần một tháng khi hắn đã nhắm tâm vứt bỏ nó,bây giờ nó chẳng còn xem tình yêu là cái thứ gì rồi. Bây giờ,Gia Hân của ba năm về trước đã chết rồi. Nó bây giờ mang một trái tim sắt đá,lạnh lùng và đáng sợ. Không biết bao nhiêu người đã thiệt mạng dưới tay nó,nó vừa là nữ hoàng thương trường mà còn thủ lĩnh băng nhóm Light&Dark.

-Các người giải thích cho tôi thế này là thế nào?- nó tức giận ném tập hồ sơ trên tay xuống bàn.

-Chủ tịch.....-ông cố đông sợ hãi.

-Đừng,đừng,đừng!!!!- bà phát súng ngay tay,chân và đòn chí mạng ở mi tâm.

Hai người còn lại thì khuôn mặt tái xanh lại cả,chỉ cần sơ sót một chút sẽ mất mạng như chơi. Đây là tấm gương cho những kẻ đang sống và đang làm việc cho nó.

-Hân! Về thôi!!! - anh hai nó mở cửa vào.

-Gõ cửa. - nó buông ra hai từ ngắn gọn. Đối với nó thì rất nhẹ nhàng nhưng đối với người ta thì rất đáng sợ nha. Anh nó liền đóng cửa lại rồi gõ mới bước vào. Vừa mở cửa nó đã cầm túi bước ra ngoài để mặc cho ông anh đứng bơ vơ đằng kia.

-Chuẩn bị xe cho tôi đến Light&Dark . - nó vừa bước đi vừa cầm túi đồ vào phòng thay quần áo riêng.

-Vâng,chủ tịch.- cô nhân viên nhẹ nhàng cúi đầu.

5 phút sau nó bước ra với bộ quần áo màu đen ôm sát cơ thể quyến rũ của nó. Crop top đen ôm lấy bộ ngực căng tròn, dây da kia,hở ra vòng eo nhỏ nhắn và trắng nõn kết hợp với quần da sát bó tôn lên đôi chân dài miên man. Mái tóc buông thả sau lưng,mái xéo che một bên con mắt giết người của nó.

Light&Dark.....

-Đại tỷ! - Jason cúi đầu.

-Đại tỷ!!!- cả đám đàn em cúi đầu .

-Jason,em nói bằng nhóm nào dám động thủ.- nó nhẹ nhàng thả mình xuống bộ salon êm ái,tay vân vê ly chứa thứ chất lỏng đỏ sẫm sánh trong ly.

-Dạ thưa là Devil&Back.- Cậu nhóc cầm điện thoại lên.

-Hắn nói muốn gặp ta?- thái độ thờ ơ của nó làm người ta phát sợ

-Vâng . - Jason cung kính đáp lại

-Được,nói với hắn rằng 12h tối nay tại quảng trường của Light&Dark. - nó nói rồi uống cạn thứ chất lỏng trong tay đứng lên và bước đi.

12h.....Quảng trường Of The Die.

-Đại tỷ của người không tới sao? À mà không dám tới thì đúng hơn!!! - một tên mặt mũi bặm bợ lên tiếng .

-Chị ấy không sợ bất cứ gì!!- Jason lườm tên kia một cái.

-Không được cãi nhau!- tiếng nói có vẻ uy quyền,chắc là đại ca của băng kia rồi,nhưng giọng nói ấy sao lại quen vậy.

-Jason,đừng tổn lời với họ.- Giọng nói không chút ngữ điệu,thờ ơ ,lạnh lùng và sắt bén.

Giọng nói này ,khuôn mặt này.....người con gái nàylà em,Nguyễn Ngọc Gia Hân! Tại sao em lại xuất hiện ở đây,không phải em là ở Angle Black sao?

-Anh đang nghĩ tôi ở Angle Black phải không? Nhưng anh không biết Angle Black đã biến mất và không lâu sau lại trở thành Light&Dark à? Đúng là ngu ngốc!- nụ cười nửa miệng nhạt màu hiện lên trên khuôn mặt thanh tú này.

-Không nói nhiều,cô hãy đầu hàng đi,nếu không muốn chết! - anh hơi bất ngờ nhưng có vẻ đã lấy lại tinh thần nói.

-Đầu hàng? Ha...từ này và mềm yếu đã không có trong từ điển của tôi ba năm về trước rồi,nhờ một người bạn tặng cho tôi,nhờ người đó nên tôi mới biết là tình yêu chỉ là hư vô,không có thật!!! - nụ cười nhạt lại vẽ lên...à không,đó là gượng cười chứ không hẳn là cười.

-BẮT ĐẦU ĐI!!!!- nó gần từ chữ

24. Chap 26:anh Xin Lỗi.

-BẮT ĐẦU ĐI!!! - nó gần lên từng chữ,làm ai cũng bắt đầu sợ.

Cả hai bên đánh nhau loạn xạ,nó và hắn thì không cần nhúng tay vào làm gì. Khi cả hai bên đều đã kiệt sức,thủ lĩnh của hai bên bước xuống khỏi hai chiếc ghế ở phía khán đài của quảng trường.

-VÔ DỤNG!! - hắn hét vào mặt từng tên ở đó.

-Đúng là vô dụng thật ha. - nó vừa nói vừa nhâm nhi ly rượu trên tay. - Ta phải ra tay rồi.

Vừa nói xong,nó ném ly rượu xuống đất,lấy từ trong túi một khẩu súng bé xíu làm những đứa khác bật cười.

-Đòi thắng ta bằng khẩu súng đồ chơi sao?- hắn cười nhạt.

-Các người nghĩ có nhiều đây à? Thật quá ngây thơ. - một nụ cười khinh bỉ lại vẽ lên môi nó. Từ khẩu súng mini đó,nó kéo ra thành một khẩu khác làm ai nấy đều hoảng hồn,kể cả băng của nó.

-Đây là.....- Jason áp ứng nói.

-Đây là khẩu L.D. - nó kéo phần mái che mắt ra, không thể nào ngờ được. Đó là một miếng băng đeo mắt.

-Đây chính là công đoạn và nguyên liệu đầu tiên để làm ra khẩu L.D, mắt của ta.- nó giải thích, ánh mắt lạnh lùng sắt bén từ đôi mắt trái. Dù không thấy, nhưng vẫn cảm thấy đáng sợ.

Đùng!!! Một viên đạn sượt qua chân của tên lúc đầu xác lảo với cô.

-À, thì ra là bắn hụt .- tên kia cười khinh.

-Chưa xong! -nó vẽ ra một nụ cười nửa miệng.

Bỗng tên kia té xuống, máu từ chân tuôn ra rất nhiều.

-Ta đã dùng một ít tế bào của ếch trong suốt ở sâu dưới lòng đại dương, cùng tế bào của mắt đã tạo ra loại đạn trong suốt và phản xạ bay rất nhanh tới nỗi không thể nhìn thấy được.

Sau đó, nó kết thúc rất nhanh tất cả tên tay chân của hắn. Không hơn không kém năm phút, năm năm mười tên đã gục xuống quảng trường nhuộm mùi máu tanh.

-Đó là cái giá người phải trả. - nó nói rồi quay bước ra xe. Ai ngờ, có một tên vẫn còn sống. Tên đó trút hơi thở cuối bắn ra một phát đạn.

Đùng!.....

Bóng hình một người ngã xuống, dáng người cao lớn, bờ vai rộng và hơi ẩm áp quen thuộc.

-DƯƠNG HOÀNG HUY!!!!!! MỞ MẮT RA, ANH MỞ MẮT NGAY CHO TÔI!!!! - không biết tại sao, giây phút nó cảm nhận hơi ẩm và tiếng súng vang lên. Lốp băng trong tim nó như đã tan chảy. Muốn gào tên hắn thật lớn.

-Hân à, tôi đã có lỗi với em. Tôi đã không nghe em giải thích. Tôi xin lỗi. - hàng mi khẽ khép lại, nụ cười ấy vẫn còn giữ.

-Huy, mau mở mắt!!!! Đưa anh ấy đến bệnh viện ngay, nếu anh ấy có gì, các người đều phải chết!!!!!!!!!!!!

25. Chap 27: tỉnh Lại Đi, em Nhớ Anh.

Bệnh viện.....

-Bác sĩ, mau cấp cứu cho anh ta nhanh lên. Nếu anh ấy chết, tôi bắt ông đi theo.- nó hừ lạnh, ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống ông bác sĩ.

-Vâng..... vâng.....- ông bác sĩ nói rồi chạy vào phòng mổ để chuẩn bị phẫu thuật lấy viên đạn ra.

1 tiếng.....

.

.

.

2 tiếng

.

.

.

3 tiếng

.
. .

Ting....

Tiếng đèn phòng cấp cứu vụt tắt, bác sĩ mặc áo blouse trắng bước ra

-Thưa tiểu thư,cậu Huy đã qua cơn nguy hiểm nhưng bây giờ vẫn đang trong tình trạng hôn mê,cậu ấy có tỉnh lại không chỉ còn cách phụ thuộc ở mình thôi.- Bác sĩ cúi đầu rồi rời đi.

Nó lê từng bước nặng nhọc vào căn phòng màu trắng, đẩy cửa bước vào thì đã nghe mùi thuốc sát trùng sộc lên mũi.

-Huy,anh mau tỉnh cho tôi. Anh mà không tỉnh tôi giết chết anh.- nó gần giọng hy vọng hẳn sẽ như lúc trước là ngồi bật dậy.

-.....-không có lấy một lời hồi âm.

-Mau tỉnh lại tên điên,khùng,tửng ,biến thái... - nếu là trước đó hẳn sẽ ngồi bật dậy và làm ột tràng.

-.....- vẫn không có tiếng trả lời.

-Mau tỉnh lại đi,muốn gì cũng được. Anh mau tỉnh lại đi.- hai mắt nó bắt đầu nhòe dần đi rồi.....

1 giọt

.
. .

2 giọt

.
. .

3 giọt

.
. .

.....

Sau khi nghe được tin,bốn người con lại là Ngọc,Hưng,Duy,Linh lập tức chạy đến bệnh viện.

-Cậu ta sao rồi Hân?- Ngọc vừa mở cửa chạy vào hỏi nó.

-Hân,đừng khóc nữa.- Linh ngồi xuống bên cạnh dỗ dành nó.

-Bác sĩ nói,anh ấy có tỉnh lại hay không thì tùy thuộc vào anh ấy. Nếu không anh ấy sẽ sống cuộc sống thực vật.

Mọi người đều yên lặng nhìn nó,suốt bao nhiêu năm nay, nó vẫn không thay đổi. Con người với lớp vỏ bọc mạnh mẽ và lạnh lùng,nhưng ẩn sâu trong con người đó chất chứa một trái tim mềm yếu và yếu đuối. Năm đó,người nó yêu bị sát hại nên mới có vỏ bọc ngày hôm nay,nếu không,nó chỉ là một cô bé hồn nhiên và đáng yêu,ấm áp và hiền lương. Không như bây giờ, lạnh lùng và tàn nhẫn,Hân của mười mấy năm về trước đâu rồi.

2 năm sau.....

Bệnh viện thành phố.....

-Cô gái ấy lại đến kia! Quả thật là một cô gái đáng yêu.- một chị y tá khẽ nói.

-Ừm.

-Huy,em tới rồi.- Nó khẽ cười, không phải nụ cười lạnh lùng mà thay vào đó là một nụ cười thiên thần mà đã ngủ sâu mười mấy năm.

Phong cách của nó cũng thay đổi. Mái tóc đỏ hung được thay vào đó là một màu tím dịu dàng. Hôm nay nó diện một chiếc váy màu xanh dương nhạt,màu hấn yêu thích. Và mang một đôi giày cao gót cùng màu nữa. Hấn nói,rất thích cùng nó nằm trên cỏ ngắm những đám mây trôi có đủ hình dạng.

-Anh à,anh nói rằng muốn ngắm sao,mây trên trời mà. Sao bây giờ anh còn chưa tỉnh.- mắt nó lần nữa lại nhoè đi.

-.....-

-Huy à,tỉnh lại đi mà. Em rất nhớ anh. - một giọt nước nóng hổi lăn trên đôi gò má trắng hồng kia.

-Đừng.....đừng.... khóc.....- một bàn tay to lớn khẽ vuốt nhẹ những giọt nước mắt kia.

-Anh chịu tỉnh rồi.- nó nhào đến ôm chầm lấy anh.

-Anh nhớ em. - hấn luồn tay vào mái tóc của nó,mùi hương này. Hấn rất nhớ nó.

-Em cũng vậy,em nhớ anh.

26. Chap 28:hãy Trả Giá Việc Mình Đã Làm

Cuộc sống đâu thể lường trước được điều gì đâu nhỉ? Giống như những cặp đôi của chúng ta vậy,trải qua bao nhiêu sóng gió họ mới có thể đến bên nhau,những đau khổ bi thương cũng sẽ hoá thành hạnh phúc và yêu thương nếu ta biết trân trọng nó. Những người tốt sẽ được ban cho hạnh phúc.....còn những kẻ gây ra tội lỗi đều phải trả một cái giá vô cùng đắt. Như Đỗ Ngọc Uyển Nhi,cô ta sẽ phải trả giá cho việc cô ta đã làm.

-Nhi Nhi à,chuẩn bị quần áo đi tiệc chưa con? - Mẹ nhỏ nói.

-Vâng! - cô ta hôm nay mặc như không mặc vì biết hôm nay là tiệc sinh nhật của Huy. Nhưng mà cô ta không biết rằng nó cố tình mời cô ta để cô ta phải trả giá những gì cô đã làm.

Biệt thự Ellie.....

-Cô ta tới rồi.- Linh đang khoác tay Duy đi tới.

-Hừ....mặt dày quá đi nhỉ.... - Ngọc khoanh tay trước ngực.

-Là tao mời,tao sẽ cho tụi bây xem kịch hay. - nó nhếch môi lên,vẽ lên một hình bán nguyệt tuyệt đẹp.

-Bảo bối à,em định làm gì đây?- Hấn cưng chiều nheo nhẹ chiếc mũi thanh tú của nó.

-Bảo bối gì chứ! Anh đợi xem sẽ biết thôi. - nó quay qua thực hấn một cái vào bụng.

-Được rồi ,được rồi bà xã. - hấn tiếp tục trêu đùa.

-Bà xã cái.....- chưa kịp nói hết câu,một nụ hôn đã nuốt hết nhưng chữ nó định nói.

-Bà xã à,hôm nay là sinh nhật anh nên đây coi như là quà em tặng anh nhé bảo bối.- hấn dứt nụ hôn là một lời nói ngọt ngào.

-Tên đáng ghét. - nó mắng yêu .

-Hai tụi bây ngọt quá nhỉ.- Hưng chạy tới khoác vai Ngọc.

-Riết rồi lộng hành.- Duy đẩy đẩy gọng kính lên.

-Thôi....trò vui của tôi tớ rồi. - nó đẩy tay hấn ra bước tới chỗ của người đã có lỗi với nó trước đây.

Hôm nay nó diện váy đen có đính những hạt lấp lánh kiêu sa,quyến rũ nhưng không kém phần bí ẩn. Mái tóc tím được uốn lọn và để qua một bên. Khuôn mặt được trang điểm nhẹ nhàng vẫn toát ra vẻ quý phái.

-Xin chào cô,tiểu thư Đỗ cảm ơn cô đã tới dự sinh nhật của chồng tương lai của tôi,mời chủ tịch và phu nhân cùng tiểu thư. Cứ tự nhiên nhé.-nó nở một nụ cười thiên thần.

-Chồng chưa cưới luôn ha. Ghê quá rồi!-Ngọc quàng vai nó,cười.

-Ừ,thì dù sao cũng sắp cưới. Với lại hôm nay tuyên bố mà không phải sao.-nó đẩy con bạn-Sắp có trò vui rồi đấy,ráng đợi chút nữa đi.Còn anh nữa,mau chuẩn bị ,chuẩn bị làm lễ rồi.

-Thi chúc tuân lệnh hoàng hậu nương nương. - hấn tỏ ra trêu chọc khiến nó phụng má ra. Đáng yêu chết thôi.

-Vâng,chào mừng mọi người đã tới dự buổi tiệc sinh nhật của thiếu gia của nhà chúng tôi. Sau đây tôi xin tuyên bố,buổi tiệc chính thức bắt đầu!!!-giọng ông mc vang lên khắp sân.

-Cuộc vui bắt đầu.-nó búng tay một cái,khỏe miệng khê cong lên . Vươn tay lấy một ly rượu vang đỏ sẫm sẫm.

Nó đi từng bước tới gần người con gái độc ác kia,giả như vấp chân đổ toàn bộ số rượu lên váy cô ta.

-Ồ.....tôi xin lỗi. Tôi lỡ vấp chân ngã,xin Đỗ tiểu thư thứ lỗi cho.-nó cúi đầu,làm ra vẻ có lỗi.

-Ừm.....không sao đâu,cô mau đứng lên đi.- cô ta dùng chất giọng thương hại với nó .

-Đỗ tiểu thư nếu không chê tôi ít đồ,tôi sẽ lấy cho cô bộ váy khác vậy.- nó mỉm cười nhẹ.

-Được rồi.-cô ta ngược mặt cười kên kieu.

Vào trong,nó lấy cho cô ta một chiếc váy ngang đầu gối của nhà thiết kế Jenna. Chiếc váy màu tím đậm ánh kim sa,trông rất quý phái và bí ẩn . Sau khi ra ngoài,nó lại một lần nữa mỉm cười,buộc cô ta phải lộ đuôi hồ ly. Trong lúc đó,Uyển Nhi cô ta lượn lờ đến bên cạnh hấn.

-Dương thiếu gia,tôi có vinh hạnh mời anh một ly không?-cô ta dùng giọng điệu mê hoặc nhưng rất tiếc không thể thành công.

-Được.-hấn buông lời lạnh lùng.

Tiếng nhạc khắp sân vang lên,mọi người ai cũng đã có đôi có cặp để nhảy,chỉ riêng nó,hấn và người con gái kia.Nó đi tới bên hấn ,khê khàng nói

-Anh phải đóng vai người ác một chút đi.Em mới có cơ hội để cô ta lộ đuôi hồ ly.-nó giương đôi mắt trong veo kia lên nhìn hấn.

-Được..được rồi anh sẽ làm mà,nhưng làm gì thì làm chứ đừng quá mất công bố mẹ em sẽ hiểu lầm đấy.

-Em biết rồi.-nó lại nở nụ cười tinh khiết ấỵ ra.

27. Chap 29:happy Ending - Hoàn

-Đỗ tiểu thư,tôi có thể mời cô một bài nhảy không?-hai người đã bắt đầu kế hoạch,hấn đưa tay ra trước mặt cô ta.

-Vâng.-lòng nhỏ thầm nghĩ có lợi ỉnh quá rồi,chồng sắp cưới của mày đang mời tao nhảy thấy không ?

Rồi hai người bắt đầu khiêu vũ,mọi ánh nhìn khó hiểu kể cả Ngọc,Hưng,Duy,Linh đổ dồn về cảnh tượng đang đổ ập vào mắt mình,sau đó đưa mắt nhìn nó.Khuôn mặt nó tối sầm lại.Công nhận với mọi người thì hai vợ chồng nhà này mà không đi làm diễn viên thì uống phí tài năng quá đi à ^^

-Anh.....anh.....đang làm gì vậy.....-giọng nó run rẩy.

-Nhảy!-buông một chữ lạnh lùng,cộc lốc làm tim nó lại nhói lên.

-Cô ta.....côta-nó diễn trò,nước mắt ứa ra.....

-Cô khóc cái gì?Không thấy là anh ấy yêu tôi hơn yêu cô sao,trong tiệc này tôi sẽ đến với tư cách vợ sắp cưới của Huy đó.Cô nghĩ nhà cô quyền lực lớn là sẽ có được anh ấy sao,cô sai rồi.Hahahaha.....-cuối cùng cái đuôi hồ ly cũng lộ ra rồi.

Nước mắt lúc này không biết đi đâu rồi,thay thế đó là nụ cười hình bán nguyệt trên môi nó dần hé lộ. Đâu ai ngốc nghếch như cô ta đã làm hồ ly rồi vẫn mạnh miệng.Còn bốn đứa kia đã hiểu khi thấy nó khóc.Ai đời đại tiểu thư nhà Nguyễn lại bù lu bù loa như vậy chứ .

-Vậy sao?Tôi sai sao?-nó từ từ đứng lên,vươn thẳng tay tặng cho ả một bạt tay.

-Anh à.....ả đánh em kìa.....-cô ta lại giở nước mắt cá sấu ra rồi.

-Cô bị đánh là đáng,cô nghĩ tôi yêu cô?Bớt hoang tưởng đi nhé,người tôi yêu chỉ có một người duy nhất,là Nguyễn Ngọc Gia Hân!!!Hãy nhớ lấy,tôi sẽ không bao giờ bỏ rơi cô ấy lần nào nữa.Cô sẽ không bao giờ có một vị trí ào trong trái tim của tôi!!!!-hắn ôm lấy nó,sổ cho con người một tràng làm cô ta giận tím cả mặt.

-Thật sao?-nó quay đầu nhìn hắn.

-Tất nhiên.-hắn nhéo nhẹ chiếc mũi nhỏ xinh kia.

-Nói gì hãy nhớ lấy,nếu mà trắng hoa thì coi chừng bốn tiểu thư một cước cho người đi luôn.-Hai tay nó khoanh trước ngực,khuôn mặt lộ rõ vẻ đe dọa.

-Dạ hạ thần biết.- hắn cuối đầu,miệng còn nở một nụ cười nhẹ.

Hân,Huy coi chừng !!!!!-giọng của Linh hét lên,chưa kịp định thần thì thấy phần ở bụng đau nhói,khó khăn cuối đầu xuống...MÁU.....MÁU tuôn ...tuôn ra rất nhiều.Nó quay ra đằng sau,chính là cô tachưa kịp nói thì nó đã ngã ra đằng sau....may là có hắn đỡ.

-Cô...con người độc ác!!!!- Ngọc tối mặt đi tới..-BỐP!!!!-cô giáng cho nhỏ một bàn tay,bình thường tay của cô đã cứng,còn bây giờ dồn hết lực đập về bàn tay thì khiến nhỏ kia phun máu ra ngoài.

Về phía nó,hắn đã cấp tốc đưa nó tới bệnh viện.Phóng với vận tốc 100km/h (nói hơi quá) Khi tới nơi,mọi người ai cũng phải nhanh nhẹn đưa nó vào phòng cấp cứu rồi sau đó lại đẩy vào phòng mổ.

-Tại sao cô ấy lại vào phòng mổ chứ,chỉ cần cầm máu là được mà.-Duy đẩy gọng kính đầy lo lắng nói.

-Mọi người....tôi có chuyện muốn nói.- Linh bước về phía trước,răng cắn môi tới bật máu.

-Nói đi....- giọng hắn run rẩy bầy.

-Hân nó.....-Linh ngập ngừng làm mọi người càng lo lắng hơn.-thực ra nó có khối u ở não cần phải phẫu thuật.Nó tính sau lễ đính hôn sẽ làm nhưng do mất máu cộng vết thương nên nó phải phẫu thuật.Nhưng nếu phẫu thuật không thành công nó sẽ mê man suốt đời,còn nghĩ đến trường hợp xấu hơn là sẽ.....sẽch...chết.-Thân thể Linh bắt đầu run rẩy.

-không thể như thế được!!!!!!- hắn hét lên.

-Ting.....- tiếng đèn sinh tử đã tắt,vị bác sĩ bước ra.

-Bác Jason,nó-Ngọc nước mắt rơi lã chã...

-Dạ thưa cô là cuộc phẫu thuật đã thành công rồi.-vị bác sĩ khẽ cười.

-Vậy chừng nào cô ấy sẽ tỉnh lại??- hấn sẵn tới.

-Như vậy thì tôi cũng không rõ...-bác cúi đầu.

...

Bài hát: Baby Don't Cry

Ca sĩ: EXO

Deoneun mangseorijima jebal

Nae shimjangeul geodueo ga

Geurae nalkaroulsurok joha

Dalbit jochado nuneul gameun bam

Na anin dareum namja

Yeotdamyeon huigeuk anui han

Gujeorieotdeoramyeon

Neoui geu saranggwa

Bakkun sangcheo modu taewobeoryeo

Baby don't cry tonight eodumi

Geodjigo namyeon

Baby don't cry tonight eobseotdeon iri

Dwilgeoyah

Mulgeopumi dwineun goseun niga aniya

Kkeutnae mollaya haetdeon

So baby don't cry cry nae sarangi neol

Jikilteni

Ojik seorooreul hyanghaeitneun

Unmyeongeul jugo bada

Eotgalil su bakke eobtneun

Geu mankeum deo

Saranghaesseumeul nan ara

When you smile, sunshines

Eoneoran teuren chae

Mot dameul chanlan

On mame pado chyeo

Buseojyeo narijanha oh

Baby don't cry tonight woo

Pokpungi molachineun bam

Baby don't cry tonight jogeumeun

Eoulijanha Janha
Nunmulboda chanlanhi bitnaneun I
Sungan Gan
Neoreul bonaeya haetdeon Yeah
So baby don't cry cry nae sarangi
Gieokdwil teni Dont Cry
Eodukeomkeomhan
Gotongi geuneul wi ibyeorui
Munteokeh naega muchamhi
Neomjyeodo, geumajeodo neol
Wihaeseoramyeon gamdanghal teni
Uh, daeshin nareul julge, birok nal
Moreuneun neoge
Don't cry ddeugeoun nunmul bodan
Chadichan useulmeul boyeojwo baby
Say no more
Baby no more Don't cry
Jebal mangseolijineun
Malajwo mulgeopumi dwil geu chalna
Say no more
Baby no more Don't cry
Nunbushin saramgeuro
Nameul su itge charari geu kallo nal
Taewojwo
Ni nun soge gadeuk choreuneun dalbit woo
Sori eobsi goton soge
Hulleo neomchineun I bam
Baby don't cry tonight cry
Eodumi geodjigo namyeon
Baby don't cry tonight Uh Yeah
Eobseotdeon ili dwilgeoyah
Mulgeopumi dwineun goseun nigaaniya
Kkeutnae mollaya haetdeon Wooowoo
So baby don't cry Dont Cry
Cry nae sarangi neol jikilteni Cry
Ireun haessari noga

Naerinda Noga
Neoreul dalmeun nunbushimi narinda
Gileul ilheun nae nuneun ijeya
Cry cry cry
...

Tiếng chuông điện thoại xé tan bầu không khí căng thẳng ấy.

-Alo... -hắn lạnh lùng trả lời.

-Con rể đây à,con.....con gái ta thế nào rồi?- giọng bà run run và khàn,có lẽ là vừa khóc.

-Vâng, mẹ đừng lo. Cô ấy không sao ạ.- hắn cố nén giọng.

-Ừm ,ta và ba con bé sẽ đến đó sau ,các con chăm sóc cho nó giúp ta nhé.- bà khẽ thở phào.

-Vâng.- hắn trả lời rồi bà cúp máy.

Mọi người bước vào căn phòng màu trắng tinh khiết kia,ánh sáng ban mai soi lên khuôn mặt thanh tú đang nằm đó.

-Em hãy mau tỉnh lại,mọi người rất cần em,nhất là tôi.Hãy tỉnh lại đi.- hắn nắm lấy tay nó,nước mắt từng giọt rơi xuống bàn tay nhỏ bé kia.

-Con trai.....con....trai mà kh.....khóc....cái.... gì.... chứ!!!- từng hơi thở nặng nề phả ra,đôi môi khẽ mấp máy. Cảnh tượng mấy năm về trước hiện về.

-Emtỉnh rồi.- hắn ôm lấy nó.

-Phải,em đã tỉnh.- nhẹ nhàng trả lời.

3 năm sau.....

-Em còn nhớ nơi này chứ,nơi mà chúng ta đã trải qua biết bao sóng gió.- hắn khẽ cười, đưa tay vuốt mái tóc cô gái bên cạnh.

-Nhớ chứ,cũng chính ngôi trường này em đã gặp được anh còn gì nữa. - nó nở nụ cười sáng như ánh trăng của mình,không biết thế nào mà hắn lại bị mê hoặc.

Tình yêu là thứ khiến con người ta hạnh phúc,cũng khiến ta đau khổ, bi thương nhưng những người như họ có thể cùng nhau vượt qua ,đó có lẽ là một tình yêu đích thực. Những con người này sẽ cùng nhau hướng tới một tương lai tươi đẹp đáng đợi họ. Hãy cùng chúc phúc cho họ nhé mọi người.

Và chúng ta có thể như họ chứ,hãy tin tưởng những người mà mình yêu thương thì sẽ có được một cái kết thật đẹp như họ vậy.

Câu cuối mà nhóm bạn sáu người bọn họ gửi cho chúng ta là:

-Hãy tin tưởng lẫn nhau,cùng nắm tay nhau đơn chờ một tương lai tươi sáng - Nguyễn Ngọc Gia Hân,Dương Hoàng Huy,Hàn Ngọc Linh,Trương Hoàng Duy,Dương Bảo Ngọc và Phùng Khánh Hưng gửi đến mọi người.

HOÀN

Mọi người a,cuối cùng chuyện của chúng ta đã kết thúc tốt đẹp. Hãy ghi nhớ những lời mà họ đã gửi cho chúng ta nhé. Cám các bạn đã theo dõi truyện của mình. Hãy nhớ bấm “vote” và cmt để mình có thể ra nhiều tác phẩm hay hơn nhé. Yêu mọi người.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-thu-danh-da>